B932

Isä Marino Trevisini - 30 vuotta pappina s.6

70 vuotta diplomatiaa s.20

Opiskelijakoti Tavast-tähti haaveista totta s.12

Holy Father: 'Be opened' sums up Christ's mission s.16

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 9 • 10.9.2012

Monsignore Marino Trevisini

30 vuotta pappina: elämästä ja uskosta

TOIMITUKSELTA

Pääkirjoitus

Pieniä tekoja

Pyhän isän julistama Uskon vuosi alkaa lokakuussa. Hiippakunnan ja seurakuntien kalenterit täyttynevät jo pian yhteisillä suunnitelmilla, ja piispamme paimenkirje julkistetaan lokakuun puolivälissä. Kaikkea tätä ennen nostan esille ajatuksen, josta toivottavasti voisi olla iloa ja hyötyä tulevaa vuotta silmällä pitäen.

Uskon vuoden sisällön kulmakivenä voitaneen pitää sitä, että kirkko rohkaisee meitä tuntemaan paremmin oman uskomme. Kaikkialla kannustetaan lukemaan Katekismusta, osallistumaan sakramentteihin ja kertomaan uskosta edelleen, kasvamaan uskon ja Herran ilosanoman todistajina. Näin on hyvä, ja kaikkeen sanottuun on helppo yhtyä.

Mutta ehkäpä tämän lisäksi voisimme ottaa tavoitteeksemme tehdä pieniä uskon tekoja? Ehkäpä voisimme Uskon vuoden aikana tehdä säännöllisesti jotakin uskoomme liittyvää vähän enemmän, paremmin ja säännöllisemmin kuin aikaisemmin?

Miksen lukisi Katekismusta säännöllisesti, miksen pitäisi huolta, että kävisin messussa vähintäänkin joka sunnuntai ja että muistaisin rukoilla joka päivä? Ehkä voisin lähimmäisenrakkauden hengessä pitää säännöllisesti yhteyttä johonkin sellaiseen ihmiseen tai sukulaiseen, johon yhteyteni on etääntynyt; ehkä voisin tarjota apuani jollekin lähimmäiselle? Tai jopa silottaa omia särmiäni?

Tapoja on yhtä monia kuin on meitä ihmisiä. Olennaista olisi pyrkiä siihen, että tekisimme edes jonkin tällaisen pienen teon tavallista useammin ja säännöllisemmin ja vieläpä tietoisesti.

Tätä tietoisuutta tarvitaan, sillä kaikki hyvä maailmassa ei tapahdu sen takia, että sen tekijä kokisi siitä itse jotakin nautintoa; monesti hyvän tekemiseen liittyy uhrautumista. Siksi hyvä ja rakkaus eivät ole vain tunnetta vaan myös tietoisen päätöksen seurausta. Ehkäpä me, Jumalan rakkauden tähden, voisimmekin tehdä Uskon vuodesta rakkauden vuoden. Äiti Teresan eli autuaan Teresa Kalkuttalaisen sanoin: Give until it hurts – Anna siihen saakka, että sattuu.

+ + +

Uskon vuosi alkaa virallisesti lokakuun 11. päivänä ja päättyy ensi kirkkovuoden viimeisenä sunnuntaina, Kristuksen, kaikkeuden kuninkaan juhlapyhänä 24.11.2013. Paavi Benedictuksen apostolinen kirje Porta fidei ja Helsingin piispan Teemu Sipon SCJ paimenkirje "Uskon vuosi" julkaistaan suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi sunnuntaina 14.10.

M. Tervaportti

Kansikuva
Isä Marino Trevisini osallistui "Kirkot pihalla – ekumeeninen luonnonarvojen päivä" – tapahtumaan Helsingin vanhan kirkon puistossa 30.8.

Ajankohtaista

The Year of Faith to Begin in October

The Year of Faith proclaimed by Pope Benedict XVI in his Apostolic Letter will begin on October 11, this year, and last until the Solemnity of Christ the King on November 24, 2013. Many documents and activities are given in a new home page created in Rome for this purpose: http://www.annusfidei.va/

In Finland, the Bishop of Helsinki, msgr. Teemu Sippo S.C.I. has written a pastoral letter on the Year of Faith and it will be published together with the Pope's letter on Sunday, October 14th. Since then, one can get an own copy of the publication in the parishes for free, or read it in the internet. The texts will be published in Finnish, Swedish, and English.

KATT

Hattulan pyhiinvaellus
Hattula Pilgrimage

Vielä ehtii mukaan! Lauantaina 15.9. tehdään 30. kertaa pyhiinvaellus Hattulan keskiaikaiseen Pyhän Ristin kirkkoon, jossa vietetään katolinen pyhän ristin kunnioittamisen ja kantamisen hartaus. Messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 9.00. Bussi Hattulaan lähtee messun jälkeen kirkon edestä. Marian kirkon (bussin 18) pysäkillä bussi pysähtyy n. klo 9.45. Klo 11.30 on kirkon maalausten ja veistosten esittely, sen jälkeen hartaus n. klo 12.00. Hartauden jälkeen paikallinen seurakunta tarjoaa kirkkokahvit. Ilmoittautumisia ottaa vastaan Kaarina Koho: 09-6129470. Hinta 25€.

Do join the pilgrimage to the medieval church in Hattula, where there will be held a veneration service of the Holy Cross. For more information, please call to: Kaarina Koho, 09-6129470. Price 25€.

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2012
75. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy*
9	3.9.	14.9. (14.10.)
10	1.10.	12.10. (11.11.)
11	29.10.	9.11. (16.12.)
12	3.12.	14.12. (13.1.)

*) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen 1 B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 € ulkomaille 35 €. /
Utkommer med 12 nummer årligen.
Prenumeration 30 €, till utlandet 35
Pyhän Henrikin aukio 1 B.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki

Design Big G / Marijan Basic
www.bigg.fi

Internet
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser
info@catholic.fi

Sisältö

2 Pääkirjoitus

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

5 Rukouksen apostolaatti

Kolmesti ihmeellisen Jumalanäidin vaeltava pyhäkkö

6 Isä Marino Trevisini 30 vuotta pappina

8 70 vuotta diplomatiaa

10 Kunnioittakaa vanhuksia 3(3)

11 Koroisten pyhät hautautuneet rauniot (1/2)

12 Opiskelijakoti Tavasttähti teki haaveista totta

13 Cantemus – uusi katolinen laulukirja

14 Tapaaminen Jeesuksen kanssa

15 ”Överlevnadskurs” för unga katoliker i Sverige – några tankar av biskop Anders Arborelius OCD

16 Holy Father: ’Be opened’ sums up Christ’s mission

17 Pope Mourns Cardinal Martini

17 Ilmoitukset

18 Seurakunnat

19 Tapahtumat

20 Hiippakuntajuhla Lohjalla 11.8.

Ajankohtaista

Nuorten vahvistusjuhla Jyväskylässä ja Pyhän Olavin kirkon vihkimisen 50-vuotisjuhla

Viisi nuorta Pyhän Olavin seurakunnan jäsentä saivat piispa Teemu Sipolta SCJ vahvistuksen sakramentin sunnuntaina 26.8. He olivat Florence Zihinijishi ja Paul John Jyväskylästä, Viviana ja Pilar Onttonen Mikkelistä sekä Edward Hseh Reh Savonlinnasta.

Samalla vietettiin kirkon vihkimisen 50-vuotisjuhlaa. Tasan 50 vuotta sitten eli 26.8.1962 piispa G. Cobben vihki Pyhän Olavin kirkon seurakunnan käyttöön. Kirkon ja seurakuntakeskuksen oli suunnitellut Jyväskylän kaupunginarkkitehti Olavi Kivimaa. Pyhän Olavin kirkon edeltäjä oli vuonna 1943 hankittu puinen kaupunkitalo Vaasankadulla, johon oli sisustettu kappeli ja pappila.

Molempia juhlan aiheita vietettiin piispanmessun jälkeen seurakuntasalissa. Vanhemmat olivat valmistaneet runsaan kahvipöydän, jossa oli suolaista ja makeaa purtavaa tarjolla. Ursuliinisisar Malgorzata Grzeskoviak oli tehnyt seinäjulisteita, joissa esitellään seurakunnan papistoa ja seurakuntaelämää Jyväskylässä ja diasporassa. Juhlassa Heidi Tuorila-Kahanpää piti esitelmän Pyhän Olavin seurakunnan ja sen edeltäjän Viipurin Pyhän Hyacinthuksen seurakunnan pyhäköistä.

Heidi Tuorila-Kahanpää

Nimityksiä hiippakunnassa: uusi katekeettisen keskuksen johtaja ja uusi ekonomi

Hiippakunnan ekonomin tehtävästä eläkkeelle jäävä monsignore Rudolf Larenz perehdyttää seuraajaansa Otto Nybergiä hiippakunnan taloustoimistossa.

Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ on nimittänyt isä Ryszard Misin SCJ 1.9.2012 alkaen toistaiseksi Katekeettisen keskuksen johtajaksi ja Pyhän Marian seurakunnan assistentiksi.

Piispa on myös nimittänyt KTM, ekonomi Otto Nybergin hiippakunnan ekonomiksi 1.9.2012 alkaen viideksi vuodeksi.

Uudet nimitykset tulivat ajankohtaisiksi, koska Katekeettisen keskuksen johtajana tähän saakka toiminut TM Riitta Laukama ja hiippakunnan ekonomina toiminut monsignore Rudolf Larenz jäävät molemmat tehtävästään eläkkeelle vuonna 2012.

KATT

Taizé-tapahtuma Helsingissä 28.-30.9.

Taizé Helsinki 2012 –tapahtumaan 28.-30.9. odotetaan tuhansia nuoria osallistujia Suomesta, Skandinaviasta, Baltian maista ja Länsi-Venäjältä. Tapahtuman suojelijana on presidentti Sauli Niinistö.

Taizé-tapahtuman kutsuivat Helsinkiin luterilainen, ortodoksinen ja katolinen kirkko: kutsun allekirjoittivat piispa Irja Askola ja tuomiorovasti Matti Poutiainen, metropoliitta Ambrosius sekä piispa Teemu Sippo SCJ. Myös Suomen Ekumeeninen Neuvosto on tapahtuman tukija.

Tapahtumaan saapuu useita Taizén veljiä Ranskasta, myös Taizé-yhteisön priori veli Alois (kat.). Ilmoittautumisaika päättyi 10.9., mutta viikonlopun rukoushetket ovat kaikille avoimia.

Tarkempia tietoja tapahtumasta löytyy osoitteesta http://taizehelsinki2012.wordpress.com/.

KATT/kotimaa24

Uutisia maailmalta

Norjassa ensimmäinen katolinen lukio

Norjan Bergenissä avattiin 20. elokuuta 2012 maan ensimmäinen katolinen lukio, St. Paul gymnas. Oslon piispa Bernt Eidsvig vietti koulun avajaismessun Pyhän Sunnivan kappelissa. Hän totesi, että uudella ajalla Norjassa ei tätä ennen ole ollut katolista toisen asteen oppilaitosta, mutta toisaalta osa katedraalikouluista on katolisen kirkon aikanaan perustamia. Oslon ja Bergenin katedraalikoulut perusti vuonna 1153 kardinaali Nicholas Breakspeare, josta sittemmin tuli paavi Hadrianus IV. Luterilainen kirkko otti nämä koulut haltuunsa vuodesta 1537 alkaen, ja myöhemmin niistä tuli lukioita.

KATT/katolsk.no

Diaspora-komissariaatti auttoi Pohjoismaita

Saksan piispojen Diaspora-komissariaatin taloudellinen tuki Pohjois-Euroopan katolisille hiippakunnille vuonna 2011 oli yhteensä 4,3 miljoonaa euroa. Näin kertoo Diaspora-komissariaatin kesällä 2012 julkaistu vuosikertomus. Suurin osa eli 2,3 miljoonaa euroa koostui Pohjois-Euroopan papiston avustuksesta. Suomessa kuten muuallakaan Pohjoismaissa katolinen kirkko ei pysty maksamaan papeille palkkaa, ja papiston elatuksen turvaamiseksi Diaspora-komissariaatin tuki on välttämätön.

Lisäksi Diaspora-komissariaatti myönsi 300.000 euroa autohankintoihin Suomen, Ruotsin, Norjan, Tanskan ja Islannin suurille diaspora-seurakunnille sekä 1,7 miljoonaa euroa erilaisiin rakennus- ja korjaushankkeisiin.

Helsingin katolisen hiippakunnalle Diaspora-komissariaatti myönsi vuonna 2011 300.000 euroa piispantalon remonttia varten, vuonna 2010 hiippakunta sai niin ikään huomattavan avustuksen Pyhän Marian seurakunnan ja pappilan putkiremonttiin. Vuonna 2012 Diaspora-komissariaatin avustusta saadaan esimerkiksi Pyhän Olavin seurakunnan pappilan korjaustöihin.

KATT/www.bonifatiuswerk.de/diaspora-kommissariat.html

”Hedningarnas förgård” i Stockholm den 13.–14. September

Cortile dei gentili
Hedningarnas förgård

Den 13 och 14 september anordnar Sveriges ambassad vid den Heliga Stolen i samarbete med det påvliga kulturrådet, Kungliga Vetenskapsakademien och Fryshuset två idésamtal om tro och icketro med rubriken “Världen med eller utan Gud”. Samtalen ingår i projektet “Hedningarnas förgård”.

T.ex. i samtalet på Kungliga Vetenskapsakademien den 13 september deltar kardinal Gianfranco Ravasi, ordförande i det påvliga kulturrådet, professorn och författaren Georg Klein, fysikern Ulf Danielsson, biologen Ingemar Ernberg, biskop Antje Jackelén, författarna PC Jersild och filosofen Åsa Wikforss. Samtalet utgår från frågor “Vad innebär det att tro respektive att inte tro? Finns det en värld som inte är materiell? Vad är en människa?” Kardinal Ravasi deltar också i samtalet på Fryshuset den 14 september tillsammas med t.ex. Thomas Hammarberg, tidigare Europarådets kommissionär för mänskliga rättigheter.

Påven Benedikt XVI ville att dialogen med andra religionen kompletteras med dialogen med dem som ser religionen som något främmande: att kyrkan borde öppnas något slag av en ‘hedningarnas förgård’. Detta ledde ledde till skapandet av en ny enhet inom Vatikanens kulturråd under ledning av kardinal Gianfranco Ravasi. Efter ett upptaktsmöte vid universitetet i Bologna i februari ägde det första stora mötet i dialogen mellan icke-troende och troende rum i Paris i mars 2011 under medverkan av bl.a. filosofen Julia Kristeva.

I Signum nr 6/2011 kan man läsa en intervju med kardinal Ravasi om syftet med dialogen mellan icke-troende och troende.

KATT/www.swedenabroad.com/sv-SE/Ambassader/Heliga-stolen/Aktuellt/Hedningarnas-forgard-till-Stockholm/

“Uskontokalenteri” esittelee kristinuskon, islamin ja juutalaisuuden juhlapyhät

USKOT-foorumi (Uskontojen yhteistyö Suomessa ry) on julkaissut verkkokalenterin, jossa esitellään kolmen uskonnon - islamin, juutalaisuuden ja kristinuskon - juhlapyhät. Verkkokalenteri on tarkoitettu suuren yleisön käyttöön. Esimerkiksi koulut ja tiedotusvälineet voivat etsiä siitä perustietoja kunkin uskonnon tärkeimmistä juhlapyhistä. Kristinuskon osalta kalenteri esittelee luterilaisen, ortodoksisen ja katolisen kirkon juhlia. Katolinen tiedotuskeskus on tarkastanut katolista kirkkoa koskevat kalenterin tekstit. Kalenterin tietoja täydennetään vähitellen.

USKOT-foorumin jäseniä ovat Suomen evankelis-luterilainen kirkko, Suomen Ekumeeninen Neuvosto, Suomen Islam-seurakunta, Suomen Islamilainen Neuvosto sekä Suomen Juutalaisten Seurakuntien keskusneuvosto.

Kalenteri löytyy osoitteesta www.uskontokalenteri.fi.

KATT/kotimaa24

Helsingin seurakuntien ja Katolisen tiedotuskeskuksen järjestämä

JOHDANTOKURSSI KATOLISEEN USKOON 2012–2013

Johdantokurssin luennot pidetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa osoitteessa Pyhän Henrikin aukio 1 (Tehtaankadun ja Puistokadun kulmassa) maanantai-iltaisin klo 18.30 alkaen. Kurssin materiaalina käytetään pääasiassa Katolisen kirkon katekismusta.

Johdantokurssin ohjelma 2012–2013

Uskontunnustus

3.9.2012	Johdanto kurssiin ja pyhä Kolminaisuus (isä Marco Pasinato)
17.9.2012	Jeesus Kristus (isä Raimo Goyarrola)
1.10.2012	Kirkko (isä Manuel Prado)
15.10.2012	Raamattu, traditio ja opetusvirka (piispa Teemu Sippo SCJ)

Kristillisen salaisuuden vietto

29.10.2012	Kaste (isä Francisco Garcia)
12.11.2012	Vahvistuksen sakramentti (isä Rafal Czernia)
26.11.2012	Eukaristia (mons. Marino Trevisini)
10.12.2012	Rippi ja sairaiden voitelu (isä Frans Voss SCJ)
7.1.2013	Avioliitto (mons. Marino Trevisini)
21.1.2013	Pappeus (isä Manuel Prado)

Elämä Kristuksessa

4.2.2013	Käskyt I (isä Marco Pasinato)
18.2.2013	Käskyt II (mons. Marino Trevisini)

Rukous kristillisessä elämässä

4.3.2013	Kirkkovuosi ja hetkipalvelus (isä Dung Dang)
18.3.2013	Rukouksista ja hartauksista (Marjatta Jaanu-Schröder)
8.4.2013	Neitsyt Maria ja pyhät (Javier Salazar)
22.4.2013	Eläminen kirkon yhteydessä (Marko Tervaportti)

Lopuksi

6.5.2013	Harjoitus
7.-17.5.	Rippi (järjestetään jonkun papin kanssa)

Kirkkoonotto

Lauantaina 18.5.2013 klo 18.00

Seurakunnat

Kolmesti ihmeellisen Jumalanäidin vaeltava pyhäkkö

Pallottiini-isä Joseph Kentenich (1885-1968) ja hänen parikymmentä oppilastaan solmivat 18.10.1914 rakkauden liiton Neitsyt Marian kanssa Schönstatissa Koblenzin lähellä Saksassa. He pyysivät Neitsyt Mariaa asettumaan heidän pieneen kappeliinsa ja jakamaan sieltä lahjojaan, ennen muuta sisäisen uudistumisen, kotiutumisen ja apostolisen innon armoja. Tuossa pienessä kappelissa Mariaa kunnioitetaan Kolmesti ihmeellisen äidin (Mater Ter Admirabilis = MTA), Schönstatin voittoisan kuningattaren nimellä.

Vuosien saatossa miljoonat muut ovat solmineet rakkauden liiton Saksassa ja muualla maailmassa. Schönstatin alkupyhäkön ensimmäinen kopio rakennettiin Nueva Helveciaan Uruguayhin 1943 ja nykyään niitä on jo 198 kpl kaikilla mantereilla, meitä lähimmät Puolan pohjoisosissa.

Kaikilla ei tästä huolimatta ole mahdollisuutta vaeltaa Neitsyt Marian luokse, ja tämän innoittamana syntyi Brasiliassa vuonna 1950 ajatus vaeltavista MTA-pyhäköistä, joissa Maria kantaa Poikansa ihmisten koteihin. Jumalan palvelija João Pozzobon (1904-1985) käveli 140 000 km kantaen vaeltavaa pyhäkköä kotiseutunsa perheisiin, kouluihin, sairaaloihin, vankiloihin ja seurakuntiin. 1980-luvulta alkaen Kolmesti ihmeellinen Jumalanäiti on laajentanut vaelluksensa myös muihin maihin ja nykyään hän vierailee kuukausittain n. 15 miljoonassa kodissa kautta maailman.

Kolmesti ihmeellisen Jumalanäidin pyhäkkö on vaeltanut myös Suomessa kesästä 2011 alkaen. Pyhäkköjä on viisi, kaikki pääkaupunkiseudulla, ja ne kiertävät tällä hetkellä 40 kodissa viipyen kussakin kodissa viikon kerrallaan. Pyhäkön kierros kestää noin kaksi kuukautta ja alkaa sitten uudelleen. Kullakin pyhäköllä on oma koordinaattorinsa. Pyhäköt luovutettiin koordinaattoreille seuraavaksi vuodeksi elokuussa; pyhän Marian seurakunnassa 18.8. ja pyhän Henrikin seurakunnassa 20.8.

Juho Kyntäjä

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Tämän kuukauden ensimmäinen rukousaihe koskee poliittisten johtajien rehellisyyttä ja vilpittömyyttä. Kun Suomessa pian pidetään kunnallisvaalit, aihe on sangen ajankohtainen. Jokainen äänestämiseen oikeutettu voi vaikuttaa oman kuntansa kehitykseen tulevaisuudessa. Tämä on vastuullinen tehtävä.

Kristittyinä meidän on velvollisuus käydä vaaliuurnilla ja antaa äänemme sille poliitikolle, joka on meidän mielestämme sen arvoinen. Sen lisäksi pannessamme äänestyslippumme uurnaan meidän on rukoiltava, että vaalit auttaisivat Jumalan tahdon tapahtumista. Vaikka demokraattisessa ja monen kulttuurin valtiossa kaikki puolueet eivät ole aina samaa mieltä siitä, miten on palveltava kansan kaikinpuolista hyvinvointia, niin saamme toivoa ja rukoilla sitä, että tästä huolimatta kaikki pyrkisivät yhdessä toteuttamaan saamansa tehtävät ja käyttäisivät sellaisia keinoja, jotka eivät loukkaa ihmisarvoa tai tee valtiollista ja kunnalliselämän hallitsemattomiksi.

Sen tähden meitä kehotetaan rukoilemaan sekä rehellisyyttä että vilpittömyyttä politiikoille. Rehellinen ihminen on oma itsensä kaikissa tilanteissa. Poliitikon on seisottava sanojensa takana ja pyrittävä toteuttamaan vaalipuheissaan antamansa lupaukset. Hänen roolinsa ei ole yksinkertainen. Jos hän liian helposti muuttaa mielipiteensä eikä pidä sanaansa, häntä sanotaan valehtelijaksi. Siinä tapauksessa hän on joko opportunisti, joka muuttaa puolueensa ohjelman ajan tuulien mukaan tai populisti, joka haluaa vain miellyttää niitä, jotka kovimmin huutavat vaatimuksiaan eivätkä ole valmiit tinkimään omista tavoitteistaan maansa tai kuntansa yhteiseksi hyväksi.

Vilpitön ihminen taas on nöyrä. Hän on totuudellinen ja tietoinen sekä omista vahvoista että heikoista puolistaan. Hän tuntee kansansa tarpeita ja mahdollisuuksia. Hän kykenee kunnioittamaan toisten mielipiteitä ja työskentelemään heidän kanssaan rakentavalla tavalla, säilyttäen silti oman ja puolueensa identiteetin.

Kirkonopettaja, pyhä piispa ja marttyyri Cyprianus, joka kuoli vuonna 258, kirjoitti Jumalan tahdon tekemisestä evankeliumin hengessä huomattavat sanat, jotka sopisivat huoneentauluksi jokaiselle poliitikolle: ”Jumalan tahdon noudattaminen merkitsee nöyryyttä keskinäisessä kanssakäymisessä, lujuutta uskossa, vaatimattomuutta puheissa ja oikeudenmukaisuutta toiminnassa, laupeutta teoissa sekä sivistyneitä tapoja.”

Syyskuun toinen rukousaihe on seurakuntien vastuu lähetystyöstä. Edesmenneen piispa Paul Verschurenin mielestä tarvitaan aina sekä pappeja, sääntökuntalaisveljiä ja -sisaria että maallikkoja, jotka tekevät työtä seurakuntaelämän rakentamiseksi, ja niitä jotka antavat varoja heidän elatuksekseen ja heidän työnsä kustannukseksi. Olisi toivottava, että kaikki seurakunnat Suomessa tulisivat omavaraisiksi, niin että ne voisivat lähettää työntekijöitä lähetysmaihin ja myös maksaa oman budjettinsa ylijäämällä heidän kulujaan. Tässä asiassa jokaisen seurakuntalaisen on paitsi rukoiltava lähetystyön puolesta myös mietittävä sitä kysymystä, kuinka tärkeätä on hänelle, että hänen seurakunnassaan kaikki on kohtuullisen hyvässä järjestyksessä, ja miten hän voi auttaa lähetysmaissa olevia nuoria seurakuntia seisomaan omilla jaloillaan.

Rukoilkaamme...

Syyskuu

•Että poliittiset johtajat olisivat rehellisiä ja toimisivat vilpittömästi ja totuutta kunnioittaen.

•Että kristilliset seurakunnat olisivat valmiit lähettämään pappeja ja maallikoita lähetystyöhön ja että ne lisäisivät aineellista tukeaan kaikkein köyhimmille kirkoille.

Lokakuu

•Että uusi evankelioiminen kehittyisi ja edistyisi vanhoissa kristityissä maissa.

•Että maailman lähetyspäivä saisi aikaan uudistuneen sitoutumisen evankeliumin julistamiseen.

September

•Att de politiska ledarna alltid är ärliga och handlar med integritet och kärlek till sanningen.

•Att de kristna församlingarna är redo att sända ut missionärer – präster och lekmän – samt att de ökar sitt konkreta stöd till de fattigaste kyrkorna.

Oktober

• Att den s.k. nya evangelisationen utvecklas och gör framsteg i de länder där man lever enligt en äldre, mer traditionsbunden kristendom.

•Att firandet av världsmissionsdagen blir ett tillfälle till förnyat engagemang för evangelisationen.

isä Frans Voss, SCJ

Haastattelu

30 vuotta pappina

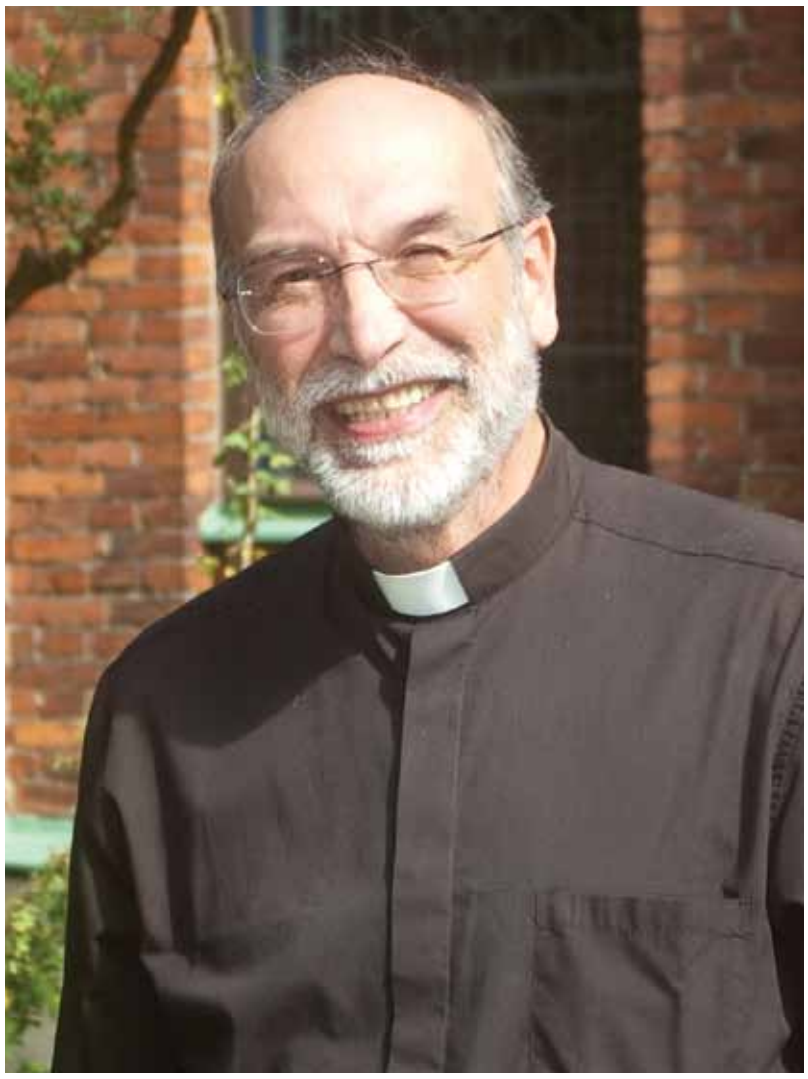

Monsignore Marino Trevisini (s. 13.11.1950) sai pappiskutsumuksensa hyvin nuorena. Hän opiskeli Triesten pappisseminaarissa ja oli ennen papiksi vihkimistä kuusi vuotta maallikkolähetystyössä, mm. Intiassa, Sveitsissä, Norjassa ja Tanskassa. Papiksi isä Marino vihittiin 29.6.1982 Triestessä, missä hän toimi kappalaisena muutaman vuoden. 1986 isä Marino tuli Suomeen ja toimi pappina Oulussa 16 vuotta. 2002 silloinen Helsingin hiippakunnan piispa Józef Wróbel SCJ kutsui isä Marinon yleisvikaarikseen ja Pyhän Henrikin seurakunnan kirkkoherraksi Helsinkiin. Haastattelimme isä Marinoa kahden merkkivuoden johdosta: kesäkuussa täyttyi 30 vuotta pappina ja nyt syyskuussa 10 vuotta Pyhän Henrikin seurakunnan kirkkoherrana. Keskityimme lokakuussa alkavan uskon vuoden teemoihin.

Uskon vuosi alkaa lokakuussa, kun on kulunut 50 vuotta Vatikaanin II kirkolliskokouksen alkamisesta. Mitä kirkolliskokous merkitsi sinulle opiskellessasi pappisseminaarissa 1960-luvulla?

Vatikaanin II kirkollliskokousi (1962-65) on ollut minulle tosi tärkeä. Pääsin pikkuseminaariin 10-vuotiaana, juuri ennen konsiilin alkua. Kirkollikokouksen vaikutus kesti koko 1970-luvun, ja olimme kaikki tosi innostuneita.

Kirkolliskokouksella oli heti suuri vaikutus esimerkiksi liturgiaan. Ennen konsiilia liturgia oli latinaksi. Seminaariaikanani palvelin usein messussa kirkossa, jossa oli samanaikaisesti kolme messua. Yksi messu oli pääalttarilla, sivualttarilla toinen ja keskelle tuli kolmas pappi. Jokaisella papilla oli oma messupalvelija ja jokainen rukoili tavallaan itsekseen. Pappi puhui hiljaisella äänellä, ilman mikrofonia. Hänen sanansa kuuli lähinnä vain messupalvelija, joka vastasi. Jos lähellä oli joku, joka osasi vähän latinaa, hänkin vastasi. Italiassa oli tapana sanoa: ”Mennään kuuntelemaan messua”, ennemmin kuin osallistumaan.

Me messupalvelijat, jotka emme olleet opiskelleet latinaa - silloin olin 12-vuotias - osasimme ulkoa muutamia sanoja, emmekä aina edes oikeita sanoja. Vastasimme automaattisesti tietämättä oikeastaan, mitä se tarkoitti. Tämä oli ehkä tavallista. Luulen, että ihmiset eivät aina edes tienneet, mitä sanoivat. Ajattelen esimerkiksi äitiäni, joka oli hurskas nainen. Hän kävi säännöllisesti messussa, mutta ei osannut yhtään sanaa latinaa. Hän ei tiennyt, mitä hän vastasi. Hän tiesi, mitä messussa tapahtui, mutta ei voinut seurata sisältöä. Ihmiset tiesivät, että siellä oli Jeesuksen uhri, tämä oli se pääasia, mutta he eivät pystyneet seuraamaan tarkemmin.

Lukukappaleet ja evankeliumi olivat latinaksi. Vain saarna oli kansankielellä, mutta saarna oli harvoin, ei edes joka sunnuntai. Ja monta kertaa saarna ei liittynyt Jumalan sanaan. Paastonaikana puhuttiin ehkä katumuksesta tai sakramenteista, mutta ei ollut suoraa yhteyttä luetun Jumalan sanan ja saarnan välillä. Se oli tavallisesti enemmänkin hurskas puhe jostakin aiheesta.

Kun olin vielä lukiossa, ajattelimme, että kun puhutaan liturgiasta, tarkoitetaan liturgisia eleitä ja liturgisia vaatteita. Sitten meille alkoi pitää retrettejä hengellinen isä, eli rippi-isä, Remigio Carletti, joka oli liturgiikan professori. Hän alkoi puhua esimerkiksi pääsiäissalaisuudesta. Ja me nauroimme: mitä tarkoittaa ”pääsiäissalaisuus”? Se oli jotakin niin outoa. Olimme vakuuttuneita, että hän oli omituinen henkilö. Mutta sen sijaan hän oli henkilö, joka seurasi innokkaasti, mitä tapahtui Vatikaanin II kirkolliskokouksessa ja yritti kertoa sitä meille.

Vähitellen opin, että liturgia erityisesti alkukirkossa ilmaisi, että uskon sisältö ja rukous kuuluvat todella yhteen. Kaavalla lex orandi, lex credendi (rukouksen laki on uskon laki) suuret kirkkoisät ilmaisivat, että rukous ja liturgia, esimerkiksi messun prefaation ja kaanonin kautta, kuvaavat myös Pyhän Hengen salaisuutta tai muita vieton sisältöjä. Sen jälkeen kun aloin saada teologian opetusta aloin ymmärtää jotakin. 1971-72 aloitin ensimmäisen teologisen opiskeluvuoden. Uudistus avautui minulle yhtäkkiä: se oli niin kuin kaivos, missä oli aarre, joka piti kaivaa ja löytää. Tämä kaikki oli minulle täydellinen yllätys. Todella innokkaasti minä seurasin erityisesti tätä liturgista uudistusta ja opin arvostamaan tätä professoria, isä Remigiota.

Toinen professori, don Pio Vincenzi, oli Raamatun tutkija eli eksegetiikan professori. Hän alkoi osoittaa meille, miten liturgiassa nyt esitellään koko Raamattu. Kirkko oli kolmessa vuodessa avannut kansalle aarteen, joka on Jumalan sana. Pelkästään käymällä sunnuntaimessussa ihminen saa jotakin, joka hänen aikaisemmin olisi pitänyt itse tutkia kotona, jos kotona oli Raamattu. Tavallisilla ihmisillä ei usein edes ollut Raamattua.

Aloin saada teologista opetusta juuri silloin, kun Vatikaanin II kirkolliskokouksessa syntynyt uudistus alkoi kukoistaa. Uudistuksessa on ollut paljon hyviä puolia, mutta oli myös huonoja, ja oli myös jotakin naiivia. Jotkut professorit olivat niin innostuneita, että unohtivat tai heittivät pois kaiken, mitä oli aikaisemmin, ja kulkivat uusia teitä, joskus myös pinnallisesti. Luulen, että liturgian kannalta ja Raamatun tuntemisen kannalta tämä uudistuksen aika on ollut erittäin hyvä. Teologian kannalta on ollut myös riskejä, koska tapahtui esimerkiksi, että joku sekoitti asioita ja lopulta kadotti alkuperäisen, aidon kirkon opetuksen. Esimerkiksi sveitsiläinen teologi Hans Küng selitti silloin omalla tavallaan, mikä kirkko on.

Myös maailman vaikutus tuona aikana oli voimakas, koska vuosi 1968 oli yhteiskunnallisen kuohunnan aikaa. Kirkossakin hylättiin auktoriteetit ja kaikki yritettiin tehdä eri tavalla. Joskus Vatikaanin II kirkolliskokousta kuitenkin syytetään sellaisesta, mikä ei johdu kirkolliskokouksesta. Ongelmia oli tulossa, koska elämme tässä maailmassa. Oikeastaan Vatikaanin II konsiili on yrittänyt auttaa kohtaamaan nämä ongelmat, mutta on totta, että se ei aina onnistunut siinä. On siis ollut myös vaikeuksia, mutta ainakin luulen, että Vatikaanin II kirkolliskokous on ollut suuri siunaus kirkolle.

Haastattelu

Miten Vatikaanin II kirkolliskokouksen vaikutus näkyy tänä päivänä, esimerkiksi Suomessa?

Vielä olemme vähän alussa. Mielestäni kirkolliskokouksen vaikutus ei ole vielä päässyt täydellisesti seurakuntiin. Paavi Paavali VI sanoi, että liturgian suhteen ei riitä se, että muutetaan riittejä tai kieltä, vaan ihmisille pitäisi myös avata katekeesin avulla liturgian merkitys, että he ymmärtäisivät, mitä se tarkoittaa. Tässä on vielä tehtävää.

Joskus kun puhutaan traditiosta, asiaa ei mielestäni ajatella loppuun asti. Kirkolle traditio tarkoittaa aina apostolisen ajan traditiota. Tradition lähteenä on siis Jeesuksen ja apostolien aika. Tähän lähteeseen palaaminen oli myös selvästi ilmaistu pyrkimys, kun Trenton konsiili yritti uudistaa liturgiaa. Trento yritti tuoda takaisin esi-isiemme tradition sisällön ja alkuperäisen liturgian, mutta onnistui vain tiettyyn pisteeseen, koska tradition kaikki lähteet eivät vielä olleet käytettävissä. Kun luetaan, mitä Vatikaanin II kirkolliskokous puhuu liturgiasta, se lähtee juuri tästä Trenton yrityksestä. Trento yritti päästä alkuperäiseen apostoliseen traditioon. Vatikaanin II kirkolliskokouksessa tiedettiin enemmän lähteistä, koska on ollut ihmisiä, jotka ovat omistaneet elämänsä liturgisten tekstien tutkimiseen. Siksi voitiin ottaa askel eteenpäin, mutta linja oli sama. Näin ollen voi sanoa, että Vatikaanin II kirkolliskokous otti merkittävän askeleen alkuperäisen tradition suuntaan. Muuten, jos traditio lähtisi 1500-luvulta, se olisi aika moderni traditio (vrt. Messukirjan johdanto nrot 6-9).

Ilman muuta, jos ei tutkita tarpeeksi syvästi tradition merkitystä, on riski, että jokainen vielä nytkin voi keksiä jotakin omaansa. On totta, että liturgiassa on ollut paljon väärinkäytöksiä. Ratkaisu on se, että otetaan vakavasti se, mitä kirkko tarjoaa, niin että voisimme syventää ymmärrystämme. Uskon, että silloin kun piispat työskentelivät Vatikaanin II kirkolliskokouksen aikana, Pyhä Henki vaikutti heihin. Heidän kanssaan työskentelivät sen ajan parhaat tutkijat ja teologit. Siellä olivat esimerkiksi Joseph Ratzinger, Henri de Lubac, Yves Congar ja Karl Rahner, joita vielä nytkin pidetään parhaina katolisina teologeina. Konsiili on juuri heidän työnsä hedelmä. Olisi hyvä kunnioittaa ja rakastaa sitä, mitä olemme kirkolta saaneet. Tähän tarvitaan nöyryyden henkeä.

Entä kirkolliskokouksen vaikutus muualla maailmassa?

Sain nähdä, miten kirkolliskokouksen uudistuksia sovellettiin, kun vietin vuoden Intiassa ennen papiksi vihkimistä. Siellä jotkut olivat ymmärtäneet väärin, mitä kirkolliskokouksen uudistus esimerkiksi inkulturaation suhteen tarkoitti. Periaatteessa inkulturaatio on hyvä asia, mutta se ei tarkoita sen unohtamista, että kristinusko on usko, joka perustuu lihaksi tulleeseen Jeesukseen. Jeesus tuli ihmiseksi tietyn kansan keskellä, hän oli juutalainen. Intiassa oli laaja, erityisesti jesuiittojen edistämä liike, joka yritti inkulturoida liturgiaa.

Pahinta oli, että tämä kosketti myös Jumalan sanaa ja messun elementtejä. He käyttivät kyllä Uutta testamenttia, mutta sanoivat, että Vanha testamentti oli jotakin, joka koskee vain juutalaista kansaa. Koska Intiassa oli oma historia, heidän mielestään Vanhan testamentin sijasta voi käyttää Vedanta- ja Veda-tekstejä. Tätä kirkko ei koskaan hyväksynyt. Olin Intiassa 1978-79, silloin tämä liike oli aika laaja. Sama koski messun elementtejä, leipää ja viiniä. Sanottiin, että ne kuuluvat Välimeren maiden kulttuuriin, juutalaiseen kulttuuriin, mutta että Intiassa ei käytetä leipää eikä viiniä. Ehdotettiin, että voisi käyttää riisiä ja teetä. Ja oli pappeja, jotka käyttivät niitä. Tällä ei ole mitään tekemistä kirkolliskokouksen uudistusten kanssa, mutta tällaistakin ilmeni.

Konsiili on avannut ovet inkulturaatiolle, dialogille maailman kanssa, ekumenialle, jotka ovat hyviä asioita, mutta jos me käytämme niitä väärin, päästämme kirkkoon jotakin, joka ei sinne kuulu. Kirkon pitäisi evankelioida maailma, mutta tapahtuukin, että maailman elementtejä tuodaan kirkkoon.

Loppujen lopuksi, mitä tarkoittaa olla kristitty? Mikä on kristitty maailmassa? Tämä on se haaste. Kirkko on antanut hyviä asioita, uudistanut liturgian ja antanut mahdollisuuden tuntea paremmin Raamattua, jotta voisimme syventää omaa uskoamme. Jos kaikkea tätä käytetään väärin, lopputulos voi olla traaginen. Mielestäni ratkaisu tähän ei ole turvautua menneisyyteen, vaan elää oikealla tavalla, aidosti, tätä aikaa. Kirkolliskokous voi auttaa meitä paljon syventämään oman uskomme perusteita ja juuria, jotta voimme olla kristittyjä tänään. Tämä on peruskysymys myös tulevaisuudessa: mitä tarkoittaa olla kristitty tässä maailmassa, tässä yhteisössä? Tärkeintä on juuri syventää omaa uskoamme. Kuka on Kristus? Kuka on Kristus minulle? Mikä asema hänellä on minun elämässäni? Olipa kyse rukouksesta tai liturgiasta, tämä on se peruskysymys.

Ja uskon syventäminen voi tapahtua monella tavalla, eri väyliä pitkin?

Ilman muuta. Minä, joka tulen Italiasta, näen, että kirkolliskokouksen aikana on kukoistanut erilaisia liikkeitä. Johannes Paavali II sanoi, että aina kun Jumala tulee oman kansansa luo esimerkiksi kirkolliskokouksen kautta, hän antaa myös uusia hengellisiä lahjoja eli karismoja. Näin tapahtui 1500-luvulla Trenton kirkolliskokouksen jälkeen. Juuri samanaikaisesti Jumala herätti pyhimyksiä, esimerkiksi Avilan Teresan, Ristin Johanneksen, Ignatius Loyolan, Francisco Xavierin ja Italiassa Filippo Nerin. Heitä oli niin paljon, koska he olivat juuri niitä, jotka toivat kansalle kirkolliskokouksen teologisen uudistuksen.

Samoin Vatikaanin II kirkolliskokouksen aikana on ollut pyhimyksiä, kuten itse paavit, jotka ovat olleet todella suuria paaveja kirkon historiassa. Harvoin löydetään niin hyviä paaveja toinen toisensa jälkeen kuin Johannes XXIII, Paavali VI, Johannes Paavali II ja nyt Benedictus XVI. He ovat todella suuria teologeja ja myös pyhimyksiä. Samaan aikaan on ollut esimerkiksi Kalkutan äiti Teresa. On ollut Chiara Lubich, joka perusti Focolare-liikkeen. Sitten Comunione e Liberazione, jonka perusti isä Luigi Giussani. Tämä ryhmä tekee todella hyvää työtä erityisesti nuorten kanssa. Opus Dei on myös tässä joukossa. Ja Neokatekumenaalinen tie, joka on auttanut paljon minua, erityisesti ymmärtämään, että kysymys ei ole vain ulkopuolisesta uudistuksesta, vaan henkilökohtaisesta uudistumisesta, eli siitä mikä on minun suhteeni Kristukseen.

Mitä sinulle merkitsee Jeesuksen ylösnousemus, konkreettisesti? Miten elämäsi on muuttunut?

Neokatekumenaalinen tie on auttanut minua myös rakastamaan paljon kirkkoa. Kirkko on minun äitini, minun paikkani on tässä kirkossa. Ilman muuta tämä on auttanut minua myös löytämään oman pappiskutsumukseni.

Kirkko ei ole niin kuin kasvihuone, missä on tuhansia ja tuhansia samanlaisia joulutähtiä, vaan pikemminkin puutarha, missä on erilaisia kukkia ja kasveja ja puita. Toista voi arvostaa paremmin juuri hänen erilaisuutensa vuoksi. Olemme erilaisia, mutta kuitenkin on jotakin, mikä on yhteistä. Näin on minun mielestäni kirkossa: vaikka olemme erilaisia, Henki on sama. Tämä on juuri se asian ydin: jos meillä on Henki. Kuten Paavali sanoi: ”Mutta se, jolla ei ole Kristuksen Henkeä, ei ole hänen omansa” (Room. 8:9). Kysymys ei ole siitä, minkälainen vaate meillä on tai että se olisi kaikilla sama, vaan asuuko meissä Kristuksen Henki.

Myös ekumeenisissa kokouksissa joskus huomaa, että vaikka toiset eivät ole katolilaisia, meillä on sama Henki. Ja tämä on suurenmoinen asia. Aina kun huomaa, että Jumalan Henki on läsnä, kuten esimerkiksi Taizé-yhteisössä, se on ihmeellistä. Kaikki palvelevat yhdessä Jumalan valtakuntaa.

Tietenkin niin voi olla myös pelkästään seurakunnassa. Kuitenkin yksi asia, jonka nyt huomaan, on että ihmiset tarvitsevat tukea. Aikaisemmin erityisesti nuorten tai perheiden tukena olivat sukulaiset tai kyläyhteisöt, mutta näin ei ole enää. Pappina huomaan, että kun nuoret menevät naimisiin, he eivät tunne ketään. Kun tulee ensimmäinen kriisi, kuka tukee heitä? Siksi luulen, että nämä Pyhän Hengen synnyttämät ryhmät voisivat tukea ihmisiä, erityisesti nuoria ja pariskuntia.

Millaista on olla kirkkoherrana seurakunnassa, jossa on niin paljon eri kulttuureista tulevia ihmisiä? Kansallisuuksiakin yli 80?

Kun tulin Pyhän Henrikin seurakuntaan kymmenen vuotta sitten, seurakunta oli jo kansainvälinen ja nyt se on vielä kasvaa. Joskus sanotaan, että tässä tilanteessa voi olla vaikeaa säilyttää niitä asioita, jotka koetaan suomalaisiksi. Aikoinaan oli ajatus, että esimerkiksi päämessu olisi tarkoitettu erityisesti suomalaisille, mutta nykyään suomalaiset ovat ehkä vähemmistö. Suurin osa päämessuun osallistujista luullakseni kuitenkin hallitsee suomea. Myös kirkkokahveilla suomalaiset ovat usein vähemmistönä, koska seurakuntasalimme on pieni, eivätkä kaikki mahdu sinne yhtä aikaa. Tämä vähän huolestuttaa minua.

Toisaalta on mahtava näky messussa, kun kaikki ovat luonnollisesti yhdessä: kiinalainen, afrikkalainen, filippiinieläinen ja suomalainen. He ovat todella hurskaita ja esimerkiksi rauhantervehdys annetaan luontevasti. Huomaan, että se merkki on aito. Luulen, että sen kautta myös heti ymmärtää, mikä on katolinen kirkko: se on kansainvälinen. On totta, että seurakunnassamme on ainakin 80 eri kansallisuutta. Tämä toisaalta on haaste. Siinä, miten voimme palvella heitä kaikkia, suuri kysymys on kieli. Mutta pääasia on tämä: antaa ihmisille mahdollisuus osallistua liturgiaan ja ilmaista oma uskonsa, niin että he pystyvät rukoilemaan. Tämä on kirkkoherrana ja pappina minun ensisijainen huoleni. Toinen asia on, että liturgia olisi sopiva kaikille. Kuten Jeesus sanoo: ”Sapatti on ihmistä varten”. Siksi myös liturgia ja sunnuntaimessu ovat ihmisiä varten.

Olen iloinen nähdessäni, että sen lisäksi mitä pappina yritämme tarjota, ihmiset itse järjestävät jotakin, kuten maallikkokarmeliittaryhmä, joka säännöllisesti maanantai-iltana rukoilee. On myös alkamassa pieni vietnamilainen rukousryhmä, joka kokoontuu torstaisin. On paljon hyviä asioita.

Kirkko on suuri yhdistävä tekijä, ja voi ajatella että se on palvelus myös yhteiskunnalle. Elämällä ja viettämällä liturgiaa voimme olla esimerkkinä siitä, miten eri kansallisuudet voivat toimia yhdessä ja voi myös syntyä ystävyyksiä.

Miksi uskon vuotta vietetään?

Jeesus sanoi jo Pietarille, että sinä luulet uskovasi, mutta sinun uskosi pannaan koetukselle. Ja ylösnousemuksen jälkeen hän sanoo: vahvista veljiesi uskoa. Paavin tehtävään, opetusvirkaan, kuuluu vahvistaa uskovien uskoa. Luulen, että hän siksi haluaa omistaa tämän vuoden tälle teemalle.

Joskus pidämme itsestään selvänä, että meillä on usko. On totta, että usko on Jumalan lahja, mutta se on jotakin, joka pitää uudistaa koko ajan. Usko on ensisijaisesti suhde Jumalan kanssa. Jeesus koko ajan yritti herättää ihmisissä uskoa. Ollessaan käymässä Nasaretissa Jeesus esimerkiksi sanoo olevansa hämmästynyt siitä, että ihmisillä ei ollut uskoa. Ihmiset eivät uskoneet, että Juma-

Haastatelu

30 vuotta pappina…

lan voima tai Jumalan suunnitelma voisi toteutua Jeesuksessa, että hän olisi Messias.

Monta kertaa meitä estää uskomasta se, että meillä on jo odotuksia, että asioiden pitäisi mennä niin kuin me odotamme. Ja monta kertaa ei tapahdu näin. Jumala kutsuu meitä uskomaan häneen, uskomaan, että hänen tiensä, hänen viisautensa on erilainen, mutta voimakkaampi, viisaampi kuin meidän. Ja antautumaan Jumalan tahtoon, seuraamaan häntä. Usko on ensisijaisesti se sisäinen asenne, että luotamme Jumalaan, pidämme hänen suunnitelmaansa tärkeämpänä ja viisaampana kuin omaamme. Uskomme Jumalaan, uskomme Kristukseen. Tämä tekee meistä kristittyjä.

Tietysti usko koskee myös uskon sisältöä, eli loppujen lopuksi sitä, mikä on totuus. Elämme maailmassa, missä tuntuu olevan erilaisia totuuksia. Kristus taas sanoo, että totuus on yksi. Me kristityt uskomme, että totuus on Kristus, Kristus on totuuden todistaja. Me uskomme, että Kristus on ilmoittanut meille Jumalan kasvot ja myös totuuden. Kristuksen seuraaminen johtaa meitä totuuteen.

Usko on myös tie. Se ei ole vain ”paketti”, jonka olemme saaneet ja joka pitää säilyttää, vaan se on tie, joka johtaa meitä yhteyteen Jumalan kanssa. Me elämme, koska joku rakastaa meitä, koska pystymme rakastamaan. Tämä tulee todeksi täysin, kun löydämme päämäärämme Jumalassa, koska hän itse on rakkaus. Tämä on meidän elämämme päämäärä.

Joskus uskomme voi olla vahvempi, joskus heikompi, joskus sitä ei ole ollenkaan. Usein elämme niin kuin olisi itsestään selvää, että meillä on usko. Voimme olla kirkossa, käydä messussa, mutta loppujen lopuksi ehkä haluaisimme, että Jumala toteuttaisi meidän tahtomme. Ehkä käytämme uskontoa hyväksi, jotta voisimme taivuttaa Jumalan tekemään, mitä me haluamme.

Näemme Abrahamin historiassa, että usko on matka. Abraham lähti isänsä kodista koska luotti Jumalaan, mutta matkalla hän koki myös epäuskon Jumalaa kohtaan. Hän tuli myös tuntemaan Jumalan. Uskon huippu on, kun hän luottaa niin syvästi Jumalaan, että on valmis uhraamaan ainoan poikansa.

Myös Marian piti kulkea uskon tie, kun hän uskoi enkelin ilmoitukseen, mutta vielä suurempi ja täydellisempi hänen uskonsa on ristin juurella, missä hän antaa ainoan poikansa Jumalalle, uskoen häneen. Maria ei kiroa eikä ole epätoivoinen, koska on oppinut uskomaan.

Monta kertaa me luulemme, että me uskomme. Sitten tulee jokin tapahtuma, joka panee meidän uskomme koetukselle. Siksi tarvitsemme perustan uskollemme. Jos uskomme ei ole hyvin perustettu, se ei kestä, kun tulee vaikeuksia. Niin kuin Jeesus sanoo, että jos rakennamme talomme ilman perustaa, se ei kestä sitten kun tulee koetuksia.

Miksi on niin tärkeää, että kristityillä on vahva usko?

Elämme maailmassa, jossa tuntuu siltä, että monilla ei ole uskoa. Ihmiset elävät ja tekevät ratkaisuja ilman mitään suhdetta Jumalaan. Onko kriisi perheessä? – No, erotaan. Onko pelkoja, koska olet raskaana ja luulet, ettei ole tarpeeksi rahaa? – No, tehdään abortti. Vanhuus tai sairaus ovat ehkä pitkiä – ja sitten ajatellaan käyttää eutanasiaa. Kaikille näille asioille loppujen lopuksi on yksi syy, eli ei ole uskoa. Eletään niin kuin ihminen olisi mikä tahansa esine, eikä osata katsoa syvemmälle: mikä on elämän tarkoitus, mikä ihminen on.

Usko on kuin valo, joka sytytetään pimeässä huoneessa. Mikä tämä valo on? Jeesus sanoo: ”Minä olen maailman valo. Niin kauan kuin olen maailmassa, minä olen maailman valo” (Joh.8:12; Joh. 9:5). Ja nyt Hän, joka elää kirkossa, joka on Hänen ruumiinsa, Hän sanoo: ”Te olette maailman valo” (Matt. 5:14). Tämä valo on se, että elämme uskoen, että kaikki mitä me teemme, on yhteydessä juuri uskon kanssa. Luulen, että tämä on se erittäin tärkeä asia, josta paavi haluaa muistuttaa meitä. Usko ei ole vain meidän hyväksemme, vaan kyseessä on myös maailman kohtalo. Jos kirkko on terve, myös maailma toimii paremmin, koska silloin maailma voi nähdä valoa, voi nähdä suunnan, joka voi auttaa todella elämään. Jos kirkko itse on heikko eikä pysty todistamaan omasta uskostaan, myös maailma on ilman toivoa. Siksi on tärkeää, että me pysähdymme mietiskelemään uskomme tilaa, onko se terve, onko se vahva, vai onko se kriisissä.

Sisältääkö uskon vuosi myös jonkin ekumeenisen näkökulman?

Ekumeeninen suhde toteutuu, kun me lähestymme Kristusta. Kristus on kristityn elämän keskipiste. Paavali sanoo, että uskon kautta Kristus elää meissä. Jos me katolilaiset nyt tämän uskon vuoden aikana saamme tilaisuuden lähestyä Kristusta, on selvä, että myös välimatka toisiin tulee lyhyemmäksi. Kun muut kristityt näkevät, että katolilaiset pyrkivät elämään vakavasti suhteensa Kristukseen, tämä ehkä herättää heissä terveellistä kilpailua, joka voi myös auttaa tässä asiassa. Paavi kehottaa meitä katolilaisia vahvistumaan uskossa, jotta myös suhteemme muiden kanssa voisi toimia paremmin. Ekumenia toimii hyvin, jos meillä on vahva ja selvä usko, koska muuten emme osaa suhtautua oikealla tavalla. Jos elämme hyvin, ilman muuta se tuottaa myös hyvää hedelmää ekumeenisella tasolta.

Meiju Salonen

Suhteet

L’Osservatore Romanon julkaisemia otteita piispa Teemu Sipon SCJ saarnasta Suomen ja Vatikaanin diplomaattisten suhteiden 70-vuotisjuhlamessussa

I settant'anni dei rapporti diplomatici tra Finlandia e Santa Sede

Helsinki e il Papa

Sin dall'inizio alleati per un mondo migliore

Pyhä istuin on erityisen painokkaasti rauhan palveluksessa. Sillähän ei ole puoluepoliittisia, taloudellisia eikä sotilaallisia intressejä. Pyhän Pietarin seuraaja on moraalinen auktoriteetti, joka kansainvälisessä yhteisössä kantaa huolta kaikkien yhteisestä hyvästä. Pyhä istuin puolustaa erityisesti köyhiä, pakolaisia ja syrjäytyneitä, joilla usein ei ole kansainvälisillä foorumeilla eikä mediassa omaa ääntä. Lähtökohtana tälle toiminnalle on itse evankeliumi, joka kertoo ihmiseksi tulleesta Jumalan Pojasta, Jeesuksesta Kristuksesta, joka samaistuu erityisesti kärsiviin ja köyhiin, vähäisimpiin veljiin ja sisariin.

Suomen ja Pyhän istuimen keskinäiset suhteet eivät ole syntyneet vasta 70 vuotta sitten. Jo keskiajalla Suomella oli suhteita paitsi paavinistuimeen, myös moniin muihin Euroopan katolisiin maihin. Vuorovaikutus oli monella alalla vilkasta.

Kun diplomaattiset suhteet Suomen ja Pyhän istuimen välillä solmittiin vuonna 1942, Suomen kansallinen olemassaolo oli sodan takia uhattuna. Pyhä istuin tahtoi antaa tukensa maallemme itsenäisenä kansakuntana. Koska Vatikaani oli puolueeton ja koska se edustaa koko maailmassa toimivaa katolista kirkkoa, niin nuo diplomaattiset suhteet olivat juuri tuona kriisiaikana tärkeitä ja rakentavia.

Pyhän istuimen ja Suomen välisestä vuorovaikutuksesta voidaan mainita erityisesti autuaan paavi Johannes Paavali II:n vierailu maassamme kesäkuussa 1989. Pyhä istuin ja Suomi ovat kummatkin - kumpikin omalla tavallaan ja omalla kompetenssillaan - rauhan palveluksessa; kansainvälisessä yhteisössä ajamme, jos emme kaikissa niin monissa kysymyksissä, kuten rauhan, solidaarisuuden ja kehityksen asioissa samoja päämääriä. Näitä kysymyksiä käsitellään katolisen kirkon sosiaaliopetuksessa, jolla on suuri merkitys esim. Euroopan unionille ja Suomellekin.

Suomalaisina katolilaisina meille yhteys Pyhän Pietarin istuimeen on elinehto. Ei voi olla mitään katolista paikalliskirkkoa, joka ei olisi erottamattomasti ja tosiasiallisesti yhteydessä paaviin ja hänen alaisensa. Katolisena paikalliskirkkona Suomessa emme kuitenkaan toimi missään tyhjiössä, vaan siinä historiallisessa, kulttuurisessa ja yhteiskunnallisessa kontekstissa, jonka maamme muodostaa. Siksi meille on tärkeää, että maallamme on vuorovaikutusta Pyhän istuimen kanssa. Paikalliskirkon suhteella Pyhään istuimeen on merkitystä myös muille maamme kirkoille ja uskontokunnille. Erityisen arvokkaaksi koen jokavuotisen tammikuisen piispojen ekumeenisen pyhiinvaelluksen Roomaan Pyhän Henrikin juhlan viettoon. Ekumeeniseen delegaatioon kuuluu aina katolinen ja luterilainen piispa ja usein myös ortodoksinen piispa. Ohjelmassa on aina joko katolinen tai luterilainen messu tässä kappelissa sekä yksityisaudienssi paavin luona. Haluaisin tässä yhteydessä tuoda esiin iloni siitä, etteivät tässä messussa ole läsnä vain Suomen ja Vatikaanin korkeat edustajat, vaan myös luterilaisen ja ortodoksisen kirkon arkkipiispat.

Rauha ja kansakuntien rauhaisa yhdessäolo eivät ole itsestäänselvyys, kuten saamme uutisista joka päivä kuulla. Meidän kaikkien täytyy ponnistella rauhan puolesta myös omassa elinpiirissämme puolustamalla aina sitä, mikä on totta ja hyvää, sitä mikä rakentaa yhteisöämme, sitä mikä edistää oikeudenmukaisuutta. Uskon että tässä meitä voi tukea ja rakentaa suuresti paavin opetus kirkon yhteydessä.

Kun vietämme eukaristiaa, voimme muistaa Jeesuksen sanoja, jotka toistuvat jokaisessa messussa: “Rauhan minä jätän teille, minun rauhani, sen minä annan teille.” Tämä on samalla kertaa sekä toivotus että tehtävä. Yhdessä Pyhä istuin ja Suomi voivat vastedeskin olla rauhan asialla, edistää rauhaa ja antaa ennen kaikkea tämän rauhan saavuttaa jokaisen ihmisen sydämen.

Suhteet

70 vuotta diplomatiaa

Vatikaanin ja Suomen välisten diplomaattisuhteiden solmimisen 70-vuotista taivalta juhlittiin kesällä Roomassa.

Maanantaina 16. kesäkuuta Vatikaanivaltio ja Suomi juhlivat maiden välisten diplomaattisuhteiden 70-vuotista taivalta juhlallisella messulla Santa Maria sopra Minervan basilikassa Roomassa sijaitsevassa Suomen kansalliskappelissa (Cappella Capranica) kaupungin historiallisessa keskustassa. Samana iltana oli Suomen Pyhän istuimen suurlähetystön järjestämä vastaanotto Villa Lanten taiteellisessa renessanssihuvilassa Gianicolo-kukkulalla, joka on yksi Rooman monista kukkuloista.

Messun pääselebrantti oli Helsingin piispa, monsignore Teemu Sippo SCJ, ja siinä olivat läsnä myös Suomen kahden muun pääkirkkokunnan johtajat: Suomen evankelis-luterilaisen kirkon arkkipiispa Kari Mäkinen ja Suomen ortodoksisen kirkon arkkipiispa Leo. Capranica-suvulle omistetussa kappelissa on myös kansallispyhimystämme pyhää Henrikiä esittävä puuveistos.

Iltatilaisuus koostui symposiumista ja sitä seuranneesta vastaanotosta. Suomen Pyhän istuimen suurlähettiläs Alpo Rusi muistutti avauspuheenvuorossaan, että paavi Benedictus XV oli helmikuussa 1918 yksi ensimmäisistä valtionpäämiehistä, joka tunnusti Suomen itsenäisyyden. Hänen jälkeensä puhunut Pyhän istuimen valtiosuhteiden sihteeri (käytännössä ulkoministeri), arkkipiispa Dominique Mamberti kiitti kaikesta siitä työstä ja niistä tuloksista, joita Suomen ja Pyhän istuimen välisten jatkuvasti lujittuneiden suhteiden avulla on saavutettu.

Niin kuin L'Osservatore Romanon uutisessa 19.6.2012 mainittiin, nämä kaksi valtiota tunnetaan erinomaisesta työstä ihmisoikeuksien puolustamisessa ja edistämisessä. "Niiden kunnioittaminen on olennainen perusta maailmanrauhalle ja oikeudenmukaisuudelle." Kolmen kirkkokunnan johtajan lisäksi tilaisuudessa puhuivat vielä sisäministeri Päivi Räsänen ja Tampereen yliopiston professori Kirsi Salonen. Jälkimmäisen aihe oli Vatikaanin ja Suomen välisten suhteiden kehittyminen poliittiselta ja historialliselta kannalta.

On myös toinen syy, mistä Suomi on kiitollinen Pyhälle istuimelle. Asiasta mainittiin Suomen suurlähetystön lähettämässä lehdistötiedotteessa tapahtuman yhteydessä. Talvisodan alettua vuonna 1939 paavi Pius XII esitti voimakkaan vetoomuksen "pienen pohjoisen ja kristillisen maan puolesta suuren ateistisen voiman brutaalia hyökkäystä vastaan". Jouluna pitämässään puheessa paavi tuomitsi niin kommunistiset venäläiset kuin Hitlerin Saksankin, joka tuohon aikaan oli Neuvostoliiton liittolainen Molotov–Ribbentrop-sopimuksen perusteella.

Viralliset diplomaattisuhteet Pyhän istuimen ja Suomen välillä solmittiin pari vuotta myöhemmin, heinäkuun 31. päivänä vuonna 1942. Arkkipiispa Mäkisen mukaan on osittain näiden suhteiden ansiota, että Katolinen kirkko Suomessa nähdään tänään täysivaltaisena osana suomalaista uskonnollista maisemaa eikä enää ulkopuolisena elementtinä, jota epäillään ja vierastetaan. Vähintään yhtä tärkeää on ollut se, että Katolinen kirkko Suomessa liittyi Suomen Ekumeenisen Neuvoston jäseneksi jo vuonna 1968, mikä on vaikuttanut siihen, että se yhdessä luterilaisen ja ortodoksisen kirkon kanssa on kutsuttu usein tärkeisiin valtiollisiin tilaisuuksiin, esimerkiksi eduskunnan avajaisiin ja itsenäisyyspäivän juhlallisuuksiin.

Alberto Carosa

vaticaninsider.com

Piispan ohjelma

5.- 12.9.	Pohjoismainen pyhiinvaellus Lourdesiin
13.9.	Englantilaisen koulun kappelin uudelleen siunaaminen. Uskontojohtajien tapaaminen tasavallan presidentin kanssa.
14.-20.9.	Pohjoismaiden piispainkonferenssin kokous Reykjavikissa.
22.9.	Vahvistuksen sakramentti Pyhän ristin kirkossa.
23.9.	Päämessu Pyhän ristin kirkossa.
24.-26.9.	Pappienneuvoston kokous Birgittalaisluostarissa Turussa.
28.9.	Taizé-tapahtuma Helsingissä.
1.10.	Esitelmä katolisesta ihmiskäsityksestä Pyhän ristin seurakunnan seurakuntasalissa.
6.10.	Pastoraalineuvoston kokous Pyhän Henrikin seurakunnan seurakuntasalissa.
11.-12.10.	Suomen Ekumeenisen Neuvoston syyskokous Tampereella.
13.10.	Diakoniksi vihkiminen Pyhän Henrikin katedraalissa.
14.10.	Vahvistuksen sakramentti Pyhän Marian kirkossa.

Hiippakunnan jäsenmaksu

Diocese's Membership fee

Saaja/Receiver:
Katolinen kirkko Suomessa

Pankkitili/Bank account:
FI78 1014 3000 2374 91 / NDEAFIHH

Viitenumero/ Reference number:
90010

Lisätietoja/More information:
katolinen.net/?page_id=290

Jäsenmaksun maksaminen on vapaaehtoista, mutta koska katolisella kirkolla ei ole oikeutta kerätä jäsenmaksua valtionverotuksen yhteydessä, sen maksaminen, samoin kuin seurakunnan tukeminen ja Fides-lehden vuosikerran maksaminen, on erittäin tarpeellista koko hiippakunnan ja seurakuntien toiminnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

The paying of the membership fee is not obligatory, but – as the Catholic Church in Finland has not got the right to collect the so called church tax through the state – paying it as well as supporting the parish and the Diocesan Magazine Fides are very important for sustaining and developing the activities of the parishes and the whole Diocese.

Arvot

Kunnioittakaa vanhuksia

”Kunnioita isääsi ja äitiäsi, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, että saisit elää kauan ja menestyisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa”

(5. Moos. 5:16).

Yleisvikaari, isä Raimo Goyarrolan kolmiosainen kirjoitussarja vanhuuden kunnioittamisesta katolisessa kirkossa.
Osa 3/3.

Kärsimys

Myös täytyy sanoa, että usein vanhuuteen kuuluu kärsimys. Aineellistuneessa yhteiskunnassa kärsimys nähdään vihollisena. Näyttää siltä, että tärkeintä on tuhota kärsimys unohtaen, että kärsimystä ei oikeastaan ole itsessään olemassa, vaan ihmiset kärsivät. Joskus kärsimyksen ratkaisu on kuolema, ihmisen kuolema, joka on tietysti pahin ja järjettömin lääke.

Kärsimys on väistämätön toveri inhimillisessä olemassaolossa ja myös henkilökohtaisen kasvun tekijä. Jollei voida välttää kipua, tämä ei tarkoita sitä, että elämä on menettänyt merkityksensä. Kärsimys voi auttaa ymmärtämään, mitä tarkoittaa Jeesuksen risti ja vain ristiinnaulitun Jeesuksen kautta voimme käsittää syvästi, mitä merkitse kärsiä. Ehkä sinulla on oma kokemus siitä. Kun onnettomuus tapahtuu tai sairaus tulee tai rakkaan ihmisen kuolema saapuu yhtäkkiä, meidän arvojemme skaala uudistuu osoittaen selvässä valossa, mikä on todellisesti tärkeää elämässämme.

Kuoleman lähestyminen

Kuolema ei ole kaiken loppu: se on portti, josta pitää astua läpi. Sen vuoksi myös vanhuus on hieno kausi, jolloin voimme valmistautua omaan kuolemaamme, omaan matkaamme ikuiseen elämään. Sitä varten vanhuksia pitäisi auttaa hengellisesti: kotona tai sairaalassa voimme rukoilla yhdessä heidän kanssaan. Perhe tai lääkäri voi myös soittaa papille, joka on saatavissa palvelemaan ja auttamaan viimeisinä hetkinä, tarjoten lohtua, rakkautta ja sakramentit - Jeesuksen armon lähteet. On tärkeää, että kuoleman lähestyessä vanhuksen ympärillä olisi ihmisiä, jotka saattaisivat häntä.

Kouluissa voidaan antaa hyvää koulutusta nuorille siitä, mitä tarkoittaa kärsimys ja kuolema. Tätä varten kannattaa korjata nykyinen negatiivinen kuva vanhuudesta ja selittää nuorille tuskan ja kuoleman oikea merkitys: molemmat kuuluvat elämään.

Isoisäni sairastui, kun olin lapsi. Rakkaus työnsi minut rukoilemaan hänen parantumisensa puolesta ja usko vahvisti minua hyväksymään Jumalan tahdon. Täytyy sanoa, että sillä tavalla, vaikka tuska oli syvä, samalla rauhaa tuli runsaasti. Loppujen lopuksi hän kuoli. Yksi tädeistäni sanoi, ettei hänen pieni poikansa (eli serkkuni) tulisi katsomaan isoisää hautajaisissa, koska varmasti hän olisi siitä shokissa. Toinen sukulainen vastasi: Miksei? Emme saa pelätä kuolemaa, ja on tärkeää, että sinun poikasi ymmärtäisi, että kuolema ei ole dramaattinen loppu, vaan taivaan portti. Serkkuni astui sisään sinne, missä isoisä lepäsi: hän pysähtyi isoisän eteen ja sanoi rauhallisesti: Nyt hän on Jeesuksen kanssa. Epäilemättä usko on paras etu, joka meillä kristityillä on kuoleman edessä.

Pappina yritän myös järjestää käyntejä vanhainkotiin, kahdesti kuukaudessa käymme Espoossa sellaisessa nuorten opiskelijoiden kanssa. Siellä syötämme heitä ja viemme pyörätuolissa istuvia vanhuksia lenkille: se on mahtava kokemus. Kaikki nuoret ovat halunneet tulla uudestaan palvelemaan.

Lopuksi

Lopuksi haluaisin mainita teille, mikä on minun mielestäni hieno ja erinomainen vanhuuden elämisen esimerkki: Johannes Paavali II. Viimeisinä vuosinaan vanha ja sairas paavi todisti maailmalle, että vanhuus ja kärsimys ei ole este mihinkään, kun samastuu Jeesukseen ristillä. Kävelykeppi, jota hän käytti kävelläkseen, muutti tarkoitusta ja tuli orkesterin tahtipuikoksi, kun nuoret lauloivat hänen kanssa, aiheuttaen hyväntahtoista hilpeyttä kaikille. Yksinkertaisesti hän sanoi itsestään: ”Minä olen ikivanha pappi.” Hän elää koko ikänsä uskossa, palvellen heikosta fyysisestä kunnostaan huolimatta. Oli mahtavaa nähdä, miten hänen sanansa aina voimistuu, kuinka hän pääsee enemmän kuin koskaan ihmisten sydämiin. Tehokkain saarna oli se viimeinen saarna Vatikaanin ikkunasta, pystymättä seisomaan tai sanomaan mitään, mutta Jumalan rakkaus puhui hänen vanhuutensa kautta.

Pyydän Jumalaa, että kuten vanha Simeon temppelissä ottaessaan Jeesus-lapsen käsivarsilleen mekin vanhoina osaisimme toistaa: ”Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä, niin kuin olet luvannut. Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi” (Luuk. 2, 29-32).

isä Raimo Goyarrola LL/TT

Lähteet:

› Vatikaani II: Pastoraalikonstituutio Gaudium et spes
› Paavi Johannes Paavali II, apostolinen kirje Familiaris consortio, kiertokirje Evangelium vitae (Elämän ilosanoma), apostolinen kehotuskirje Christifideles laici ja apostolinen kirje Salvifici doloris
› Paavillinen maallikkoneuvosto, Vanhusten kunnioittaminen
› Katolisen kirkon katekismus.

Ikkunoita aikaan ja ikuisuuteen

Konsertti Pyhän Marian kirkossa
(Mäntytie 2) su 7.10.2012 klo 16

Sami Junnonen, huilu
Markku Mäkinen, urut

Ohjelmassa Jehan Alain, Sigfrid Karg-Elert, Johann Sebastian Bach, Frank Martin. Vapaa pääsy – ohjelma 5 €. Ohjelmatulot kirkon ikkunoiden remonttirahastoon.

Seurakunnat

Koroisten pyhät hautautuneet rauniot (1/2)

© Samuli Lintula / Creative Commons Attribution

Kaupungin syntymävuosi vai perustamisvuosi

Kun rakas Jumalanäiti, pyhä Johannes Kastaja, piispa Tuomas, merirosvot, Vähäjoki ja Aurajoki kohtaavat, niin siitäkö syntyy Turku?

Turku pitää perustamisvuotenaan vuotta 1229 koska silloin siirtyi katolisen kirkon piispanistuin Nousiaisista Koroisille paavi Gregorius IX:n bullalla ja sinetillä vahvistettuna. Ja heti perään tuli toinen bulla, joka oikeutti Tuomas-piispan ottamaan haltuun pakanalliset lehdot ja uhripaikat.

Vuoden 1229 tienoilla kristinusko oli jo levinnyt, mutta kansa uskoi myös Ukko-ylijumalaan, haltijoihin, hiisiin ja peikkoihin. Halisten kosken läheltäkin on löydetty kiveen hakattuja kuppeja, joihin oletetaan tuodun jyviä luonnonhenkien ja metsänpeikkojen lepyttämiseksi. Paikka on lehtomainen, tuomia kasvava. Vuonna 1229 se on ollut Aurajoen rannassa.

Mutta voidaan kysyä milloin Turun edeltäjä Koroinen oli jo olemassa, milloin se on syntynyt? Kauppapaikka Vähäjoen ja Aurajoen yhtymäkohdassa on voinut olla siellä kauan, asutus syntyä hiljakseen. Tiedossa on että karjalaiset ja novgorodilaiset polttivat siellä olleen kirkon 1198. Ortodoksit vastaan roomalaiskatolinen kirkko jo silloin, oi voi. Ekumenian kannalta niemi ei ole kunniakas, ei. Jumalanäiti on saanut itkeä!

Koroisen terävä niemennokka kuin uskonmiekan kärki

Koroinen on puolitoista kilometriä nykyisen Turun tuomiokirkon paikalta ylävirtaan Aurajokea. Koroinen tarkoittaa sekä Koroisten kylää, maatilaa että niemeä. Niemi on ollut lähes saari sillä se sijaitsee Vähäjoen ja Aurajoen yhtymäkohdassa ja veden pinta oli 1200-luvulla noin 5 korkeammalla. Koroisten on todettu olleen vanhan kauppapaikan sillä sieltä on arkeologissa kaivauksissa löytynyt rahoja, kuitenkin niemennokasta aika vähän. Koroisten tilan maita eivät ole arkeologit pöyhineet, markkinapaikaksi se on kuitenkin tilavampi. Niemen rannat ovat jyrkät, aikoinaan laivojen oli helppo tulla maihin. Nyt joki on samassa kohdassa jo hyvin matala, syvyys vain pari metriä. Maa on kohonnut metrin aina parissa sadassa vuodessa.

Tällä Koroisen niemellä on siis ollut elämää ja puinen kirkko taas pystyssä 1200-luvun alussa. Piispa Tuomas siirtyi sinne Nousiaisista 1229. Paikan valintaan vaikutti sen puolustettavuus. Sitä suojasivat joet kolmelta suunnalta ja kannakselle kaivettiin puolustusta varten kuiva vallihauta. Sen yli lienee mennyt silta. Aika oli merirosvojen aikaa, taistelua milloin Novgorodia, milloin Tanskaa vastaan. Kirkon paikka piti suojata ympärysmuurilla sillä kirkon aarteita ryöstettiin silloin ja myöhemminkin sotasaaliiksi. Kirkkoon pääsyä auttoi se että joki oli valtatie ja veneille oli riittävästi parkkipaikkoja.

Niemennokan kirkon suojelijaksi Johannes Kastajan lisäksi Neitsyt Maria

Alkuperäinen Koroisen niemellä ollut pitäjänkirkko on voinut olla Johannes Kastajalle omistettu. Sivistynyt arvaus koska jokien yhtymäkohta on ollut hieno kastepaikka. Kastamisen saattoi silloin 1200-luvulla tehdä vain piispa. Piispa Tuomas lienee käynyt paikalla useasti kastamassa koska hän ehdotti, että piispan istuimelle se olisi parempi paikka kuin Nousiainen. Kun Koroisten kirkosta tuli piispankirkko eli tuomiokirkko, se on voitu omistaa Neitsyt Marialle. Johannes Kastaja ja Jumalanäiti sopivat hyvin ja iloisesti yhteen! Ehkä Johannes Kastajan puinen patsas iloisesti hypähti kun tapasi Neitsyt Marian patsaan, tunnisti sukulaisensa kirkon hämärässä. Kirkossa on ollut pienet valoaukot ja ne lähes katonrajassa korkealla maasta. Uskallamme olettaa että kirkossa on ollut kaunis Jumalanäidin patsas koska sellaisia on useita museoituna Turun linnan Sturekappelissa, mm. lietolainen veistäjä on tehnyt mestariteoksia puusta. Kun Koroisilla ollut kirkko oli omistettu Neitsyt Marialle ja vihitty kirkoksi ja sen vierus kirkkomaaksi, niin paikka on yhä pyhä.

Pyhän Neitsyt Marian vaakuna ja kaupunki

Turun kaupungin ensimmäisessä sinetissä vuodelta 1309 on selvä M ja Marian liljat, sen voi lukea myös niin että siinä on A ja M, Ave Maria. Maallistunut nykyaika haluaa lukea että siinä on vain A niin kuin Åbo. Kauneus on katsojan silmässä. Jos ei nykyinen turkulainen halua Jumalanäitiä kaupunkinsa suojelijaksi edes mielessään, voimme kuitenkin väittää että hän oli Koroisten niemen ja kirkon, alkuturun suojelija. Vanhoissa kartoissa Vähäjokikin on Maarian joki. Turku sana tulee muinaisvenäjän sanasta tori. Åbo – saariasumus. Ei näy sinetissä toria eikä saarella asumista. Terve Maria!

Jumalanäiti vastaan merirosvot

1200-luvulla oli rauhatonta, merirosvot ja ryöstöretket arkea. Ei piispankirkkoa noin vain laitettu tuuliselle niemelle, sitä varmasti ensiksi vallitettiin ja aidattiin, vahvistettiin. Piispa oli sekä kirkollinen johtaja että maallinen johtaja, maallista johtajaa ei ollut erikseen. Piispan istuin kun tuli niemelle, niin rakennuksia piti parantaa ja lisätä. Koroisten maatila oli tärkeä tulojen lähde. Sieltä löytyi myös majoitusta rakentajille.

Jumalanäidin kirkko, piispan asuinja virkatalo, tähystystorni olivat vallien suojassa niemellä, mutta silti seuraava kirkon paikka siirtyi alavirtaan. Syy on arkinen. Saksalaisten kauppalaivat , yksimastoiset koggit uivat liian syvällä, joten ne eivät päässeet Koroisille asti vaan jäivät nykyisen Tuomiokirkon kieppeille. Joen mataluus esti pääsyn. Siitä oli hyötyäkin. Kun uusi tuomiokirkko oli vihitty vuonna 1300, niin jo vuonna 1318 venäläiset tuhosivat sen ja sen ympärille muodostuneen asutuksen. Koroisten Jumalanäidin kirkko säästyi ja piispa pystyi käyttämään sitä. Matalat joet, taputtakaa käsiänne.

Lemmikki Louhimies

Jälkimmäinen osa seuraavassa lehdessä.

Myynnissä

Pieni pyhiinvaellukseni
Kirsti Ellilä

Valloittavasti kuvitettu päiväkirja pyhiinvaelluksesta Pyhän Henrikin tiellä Yläneeltä Köyliön kirkkokarille 15.-17.6.2012. 52 sivua, 15x11 cm. Winbase, Piispanristi, 2012. Hinta 5€.

katolinenkirjakauppa.net

Ruumis Jumalan kuvana
Jason Lepojärvi

Erinomaisia ekumeenisia arvosteluja saanut johdatus autuaan Johannes Paavali II:n ruumiin teologiaan. 132 sivua. 15,5x22 cm. Nid., liepeet. KATT 2012. Hinta 20€.

katolinenkirjakauppa.net

Hetkipalvelus – Lyhyet hetket

Kirkon hetkipalveluksen kolmas, kuudes ja yhdeksäs hetki koko vuodelle. A5, 396 sivua. KATT 2012. Hinta 16€.

katolinenkirjakauppa.net

Karmeliittasääntö

Karmeliittojen karisma on tallennettu karmeliittasääntöön (vuodelta 1247), jonka pohjana on pyhän Albertus Jerusalemilaisen laatima elämänsääntö (1206-1214). Nämä säännöt on nyt käännetty suomeksi. 12x18cm, 84 sivua, nid., liepeet. KATT, Jyväskylä, 2012. Hinta 12€.

katolinenkirjakauppa.net

Haastattelu

Opiskelijakoti Tavasttähti teki haaveista totta

Elokuun 20. päivänä tuli kuluneeksi 25 vuotta siitä, kun Opus Dei aloitti toimintansa Suomessa. Ensimmäiset Opus Dein jäsenet ovat jo muuttaneet muualle, mutta jotkut ovat asuneet täällä jo yli 20 vuotta. Yksi heistä on Santi Martinez.

Santiago – Santi – Martinez muutti Suomeen vuonna 1991. Silloin Opus Dein keskuksissa asuvia jäseniä eli numeraareja oli Suomessa vain viisi tai kuusi. Toiminta oli pientä, mutta haaveita oli paljon. Valtio-opin opinnot Helsingin yliopistossa toivat sisältöä arkeen. Ystäviä löytyi ja kielitaito parani nopeasti.

"Opus Dein jäsenenä olen yrittänyt parhaani mukaan auttaa kirkkoa ja tehdä apostolaattia ystävieni ja tuttavieni parissa, siellä missä olen: työpaikalla, yliopistolla ja vapaa-ajalla", Santi Martinez kertoo. "Opus Dein ja sen kaikkien jäsenten tehtävähän on juuri muistuttaa kastettuja siitä, että he voivat ottaa vakavasti suhteensa Jumalaan; pyrkiä pyhyyteen juuri siinä, missä he ovat ja mitä he tekevät."

"Jokainen voi kohdata Jumalan varsinkin yrittämällä työskennellä mahdollisiman hyvin, niin inhimillisesti kuin yliluonnollisestikin katsoen. Olennaista on tarjota työnsä Jumalalle palveluhengessä muiden hyväksi." Tällä tavalla työstä tulee rukousta. Tätä korosti myös Opus Dein perustaja, pyhä Josemaría Escrivá sanoessaan, että nykyajan apostolille tunti opiskelua on tunti rukousta.

"Tätä viestiä yritän välittää niin henkilökohtaisella käyttäytymiselläni kuin myös niiden tilaisuuksien avulla, joita Opus Dein keskuksissa järjestetään. Jotkut sanovat, että Opus Dein keskukset ovat kuin huoltoasemia, joihin ihmiset hakeutuvat hakemaan tukea, hengellistä ohjausta, jonne he voivat mennä rukoilemaan", Santi sanoo ja kertoo kokemuksesta, että monet ovat näiden kohtaamisten kautta saaneet apua ja voimaa myös muiden ystävyysensä tapaamiseen ja jopa omaan perhe-elämäänsä. Aito todistus ja elämän ykseys ovat hyvän kristillisen kasvatuksen ja kasvamisen edellytys.

"Opus Dei korostaa työn pyhittämistä, elämän ykseyttä ja varsinkin sitä, että kastettu on Jumalan lapsi. Kaiken taustalla vaikuttaa sitten eukaristia, pyhä messu, joka on hengellisen elämämme keskipiste ja lähde."

Ystävyyden apostolaatti

Santin puhuessa toistuu usein sana "apostolaatti". Mitä se oikein tarkoittaa?

"Apostolaatti on kaksisuuntaista liikettä. Se on ihmisten viemistä Jeesuksen luo ja samalla Jeesuksen viemistä ihmisten luo." Virallisesti apostolaatti voi olla sitä, että vastataan viran tai toimen puolesta kysymyksiin, joita jotkut esittävät katolisesta uskosta. Sekään ei ole turhaa, mutta paljon kiinnostavampaa ja luovempaa Santin mielestä on se, kun voi kertoa ystäville, kavereille tai muille jossakin sopivassa tilanteessa omasta rakkaudesta ja luottamuksesta Jumalaa kohtaan. "Silloin kerron, mikä minua kiinnostaa eniten, mikä on parasta, mitä minulla on: se on Jumala. Haluan antaa eteenpäin sen, mikä on parasta ja arvokkainta."

"Silloinkin, kun luennoin vaikkapa liike-elämän etiikasta, opiskelijani tietävät kurssin jälkeen, että olen uskova ihminen. Olen kertonut monta asiaa, jotka antavat sen ymmärtää, olen sanonut sen myös suoraan. Opetuksessani puhun luonnollisesti totuudesta, moraalista ja onnellisuuden hausta – myös siitä, mitä onnellisuus minulle merkitsee: olemista Jumalan kanssa."

Mutta apostolaattia on parhaimmillaan myös kahdenkeskinen keskustelu ystävien kanssa, kävelyllä, terassilla, jopa saunan lauteilla. "Jotkut ystävät eivät ehkä usko Jumalaan, mutta silti voidaan aina jutella siitä, miten meistä voisi tulla parempia ihmisiä." Apostolaatin esikuva on Jeesus itse, täydellinen Jumala ja täydellinen ihminen. "Mutta ei Jeesus mikään teräsmies ollut: hän itki, hänellä oli nälkä, hän nauroi ja vihastui. Hän teki kuitenkin kaiken moraalisesti hyvin. Hän harjoitti hyveitä ja oli – luonnollisesti – aina Jumalan läsnäolossa."

Sama on mahdollista kenelle tahansa. Hyveitä voivat harjoittaa nekin, jotka eivät usko Jumalaan. Hyveiden kautta ihmiset tulevat joka tapauksessa lähemmäs Jumalaa. "Toivottavasti onnistun siinä, että joku ystäväni alkaa juoda vähemmän tai haluaa osoittaa enemmän rakkautta ja kiintymystä lapsiaan kohtaan tai olla entistä täsmällisempi töissä."

"Ja ystävyys on kaksisuuntainen liike, ei se ole vain sitä, että minä kuuntelen toisia, vaan myös sitä, että jaan itsestänikin jotakin: minä elän toisten elämää ja annan toisten elää minun elämääni." Juuri aito ystävyys luo perustan hyvälle apostolaatille. "Emme me etsi ystävyyttä tehdäksemme apostolaattia, vaan apostolaatti seuraa todellista ystävyyttä", sanoo Santi Martinez.

Opiskelijoiden koti

Neljännesvuosisadassa Opus Dei on kasvanut myös Suomessa. Nyt tällä katolisen kirkon personaaliprelatuurilla on Helsingissä noin 35 jäsentä, neljä keskusta, kaksi miehille ja kaksi naisille. Vanhat keskukset Fredrikinkadulla ja Lönnrotinkadulla ovat viime vuosien aikana saaneet rinnalleen opiskelijakodit.

Näin yksi Santi Martinezin ajatuksissa pitkään muhineista haaveista on toteutunut. Ovensa on avannut Opus Dein opiskelijakoti Tavasttähti Helsingin Meilahdessa. Valmistuttuaan valtiotieteen maisteriksi ja suoritettuaan MBA-tutkinnon Helsingin kauppakorkeakoulussa Martinez on johtajuuskoulutusta tarjoavan Providentia Oy:n ja Kauppakorkeakoulun luonnoitsijan tehtävien lisäksi myös Tavasttähden

Santi Martinez ja yleisvikaari, isä Raimo Goyarrola Tavasttähden ulko-ovella.

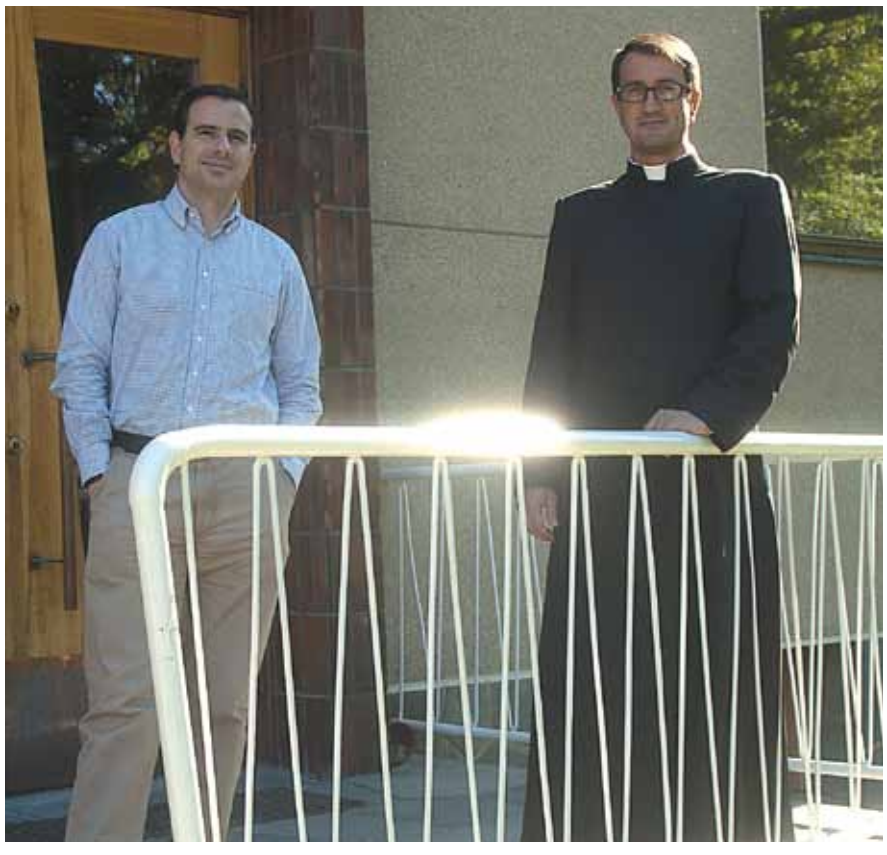

Haastattelu

Opiskelijat vapaalla.

johtaja.

"Haaveenani on ollut pitkään, että Helsinkiin saataisiin opiskelijakoti. Sellainen, jossa voitaisiin elää jollakin tavalla vaihtoehtoista opiskelijaelämää." Martinezin mukaan Tavasttähti on juuri sellainen. "Tämä on aidosti koti, ei vain asuntola.Jokaisella on oma huone ja kylpyhuone, mutta on myös yhteisiä tiloja, esimerkiksi ruokasali ja lukusali – ja tietysti kappeli."

Tavasttähdessä tavoitellaan perheelämän kaltaista ilmapiiriä. On yhteisiä tapahtumia, syödään yhdessä mielellään ainakin kerran päivässä, jutellaan ja vaihdetaan päivän kuulumisia. Jokaisella on myös yhteisöllisiä tehtäviä. "Yhteisöllisyys on tosi tärkeää", Martinez toteaa. Hurskas erakko ei välttämättä saisikaan paikkaa Tavasttähdestä. " Toisaalta jos joku sanoisi, ettei ole edes kristitty, mutta haluaisi olla mukana kaikissa asioissa ja kunnioittaisi tämän talon perusperiaatteita, hän olisi tervetullut", Santi Martinez sanoo avoimesti.

"Tämä on kristillinen koti. Mutta on täällä paljon muutakin toimintaa: liikuntaa, retkiä, kulttuuria, keskustelua. Joka viikko yritämme saada paikalle jonkun puhujan, jolla on jotakin mielenkiintoista sanottavaa." Tärkeintä tuntuu kuitenkin olevan persoonan kasvu, se, etteivät opiskeluvuodet ajaisi opiskelijaa sulkeutumaan omaan itseensä ja olemaan välittämättä muista.

"Monet ihmiset tutustuvat katoliseen kirkkoon meidän kauttamme. Halusimmepa sitä tai emme, me olemme tietyllä tavalla näyteikkuna kirkosta. Mielestäni se on upeaa. Voimme antaa hyvän todistuksen ja palvella näin kirkkoa", Santi Martinez iloitsee.

Ja tuo ilo on se, mikä Tavasttähden hengessä on selvästi havaittavissa. "Täällä on mukava asua ja elää. Ihmiset huolehtivat toisistaan." Kirkkoa tuntemattomat monesti luulevat virheellisesti, että katolisuus olisi vain käskyjen uskonto. Kaukana siitä. "Meillä on hauskaa, ja juhliessammekin juhlimme niin, että Kristuskin voisi olla kanssamme alusta loppuun saakka."

Opiskelijakodin ohella Tavasttähden piharakennuksessa toimii kouluikäisille pojille tarkoitettu Kuunarikerho. Senkin hengellinen ohjaus on Opus Dein vastuulla, mutta toimintaan saa osallistua silloinkin, kun ei halua osallistua kerhon hengelliseen tarjontaan. Kerhon jäsenistä monet ovatkin muita kuin katolilaisia. Tärkeää onkin aina se, että asiat on avoimesti sovittu vanhempien kanssa.

Marko Tervaportti

Opiskelijakoti Tavasttähti sijaitsee Helsingin Taka-Töölössä osoitteessa Tavasttjernankatu 11. Kotisivu: tavasttahti.org.

Julkaisut

Cantemus – uusi katolinen laulukirja

Yleinen tyytyväisyys välittyi kirkkokansasta, kun rikkinäisten sinisten Cantate-laulukirjojen sijasta saatiin vihdoin sunnuntaina 12.8.2012 laulaa uusista punaisista Cantemuksista.

Laulukirjan aikaan saaminen oli pitkä prosessi. Hiippakunnan pastoraalineuvosto kannatti kokouksessaan 25.-26.9.1998 sille esitettyä ehdotusta uuden laulukirjan tekemisestä. Pappienneuvosto kannatti ajatusta ja työtä varten perustettiin toimikunta. Sen asetti hiippakunnan asiainhoitaja isä Jan Aarts SCJ 27.6.2000.

Toimikunta, jonka jäsenet olivat tehneet jo Cantate-laulukirjan, ryhtyi suureen työhönsä materiaalin kokoamiseksi ja järjestämiseksi antaumuksella ja korvauksetta hiippakunnan hyväksi. Se myös ehdotti, että uuden laulukirjan nimeksi tulisi Cantemus (Laulakaamme). Sen niminen laulukirja Suomen katolilaisilla oli ollut vuodesta 1930 alkaen.

Tämä toimikunta, jonka jäseniä piispa nimeltä mainiten kiitti hiippakuntajuhlassa, siirsi 362 laulua käsittävät laulukirjakansiot lopulta hiippakunnan liturgiselle toimikunnalle, joka puolestaan piti ensimmäisen laulukirjakokouksensa 28.5.2009 silloin vielä hiippakunnan asiainhoitajan, joitakin viikkoja myöhemmin piispaksi nimitetyn Teemu Sipon SCJ johdolla. Kokouksia pidettiin parhaimmillaan kerran pari kuukaudessa. Laulumateriaali käytiin vielä tarkasti läpi. Samalla päätettiin, että laulukirjan tarkoitus olisi olla nimenomaan liturginen. Tästä syystä joitakin lauluja jätettiin pois ja joitakin uusia etsittiin vielä mukaan.

Piispa Teemu Sipon tilalle liturgisen toimikunnan kokouksiin tuli yleisvikaari, isä Wieslaw Swiech SCJ syksystä 2010 lähtien. Liturgisen toimikunnan viimeinen laulukirjakokous oli 24.3.2011. Sen jälkeen työ jäi odottamaan lopullisia nuotinnuksia, jotka sitten saatiin kuluneen kesän aikana. Kirjaan lisättiin myös messun vastaukset nuotteineen suomeksi ja latinaksi, niin kuin jo ensimmäinen toimikunta oli halunnut.

Toisin kuin alun perin oli suunniteltu, kirja taitettiin Katolisessa tiedotuskeskuksessa, koska sen saaminen valmiiksi tämän vuoden hiippakuntajuhlaan olisi muuten ollut mahdotonta. Tiivistahtisten kesä- ja heinäkuun viikkojen tulosena seurakuntien punaiset ja myyntiin tarkoitetut siniset Cantemukset valmistuivat hiippakuntajuhlaan juuri ajoissa.

Cantemuksessa on 314 numeroitua kohtaa yhteensä 504 sivulla. Se on jaettu kahdeksaan osioon: I Messun pysyvät osat; II Kirkkovuoden ajat ja juhlat; III Adoraatio ja eukaristia; IV Neitsyt Maria; V Pyhimykset; VI Rukous ja kirkollinen elämä; VII Hautajaiset; VIII Kiitos ja ylistys.

Uudessa Cantemuksessa on monta huomionarvoista seikkaa. Niistä tärkeimpiä ovat varmasti kirjan numeroissa 22 ja 23 olevat suomenkieliset uskontunnustukset, joista toinen on Marko Näätäsen ja toinen Markus Mäkelän sovittama.

On tietysti selvää, ettei mikään tällainen teos ole täydellinen. Virheitä, puutteita ja tyylillisiä kömmähdyksiä on Cantemuksessakin, mutta niistä huolimatta voinemme kaikki iloita siitä, että seurakunnissamme on jälleen käytössä uusi, ehjä ja varsin monipuolinen laulukirja.

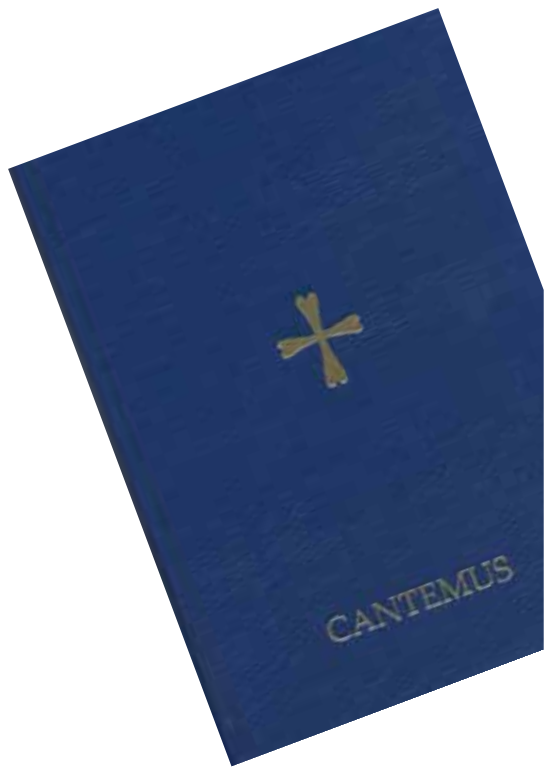

KATT

Yksi naispaikka vapautunut Pyhän maan pyhiinvaelluksella 20.-29.11.

Ilmoittautuminen: kahanpaa@ulc.jyu.fi tai 050-3410248

Nuorille

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Maaherran sotilaat veivät Jeesuksen sisälle palatsiin ja keräsivät koko sotaväenosaston hänen ympärilleen.

He riisuivat Jeesuksen ja pukivat hänet punaiseen viittaan, väänsivät orjantappuroista kruunun hänen päähänsä ja panivat ruokokepin hänen oikeaan käteensä. He polvistuivat hänen eteensä ja sanoivat hänelle pilkaten: "Ole tervehditty, juutalaisten kuningas!"

He sylkivät hänen päälleen, ottivat häneltä kepin ja löivät häntä sillä päähän.

Aikansa pilkattuaan he riisuivat häneltä viitan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja lähtivät viemään häntä ristiinnaulittavaksi.

Matkalla he kohtasivat Simon nimisen kyreneläisen miehen ja pakottivat hänet kantamaan Jeesuksen ristiä.

Kun he tulivat paikkaan, jota kutsutaan Golgataksi, Pääkallonpaikaksi, he tarjosivat Jeesukselle juotavaksi viiniä, johon oli sekoitettu sappea. Hän maistoi sitä, mutta ei halunnut juoda.

Kun he olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, he jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittämällä niistä arpaa. Sitten he jäivät sinne istumaan ja vartioivat häntä.

Hänen päänsä yläpuolelle he kiinnittivät kirjoituksen, josta kävi ilmi hänen tuomionsa syy: "Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas."

Kommentti

Tässä evankeliumin kohdassa on sotilaitten vuoro pilkata Jeesusta. Jeesus riisutaan omista vaatteistaan, ja he pukevat hänet punaiseen viitaan. Tämä viitta kuvainnollistaa ihmisten syntiä. Jeesus haluaa ottaa sen päälleen. Muutamaa tuntia aikaisemmin juutalaiset viranomaiset loukkasivat Herraamme, nyt puolestaan pakanalliset sotilaat. Synti on kaikissa ihmisissä. Jeesus kärsi koko ihmiskunnan puolesta, minun ja sinun puolesta.

Pukeutuneena ihmisten syntiin Jeesuksen kärsimys jatkuu. Ääretön kipu ja suru laajenee hänen sydämessään.

Orjantappuroista väännetty kruunu lisää sietämätöntä kipua. Hänen valtakuntansa syntyminen on murheellinen ja epäilemättä tuskallisempi tapahtuma kuin lapsen synnytystuskat. Uusi liitto on syntymässä.

Roomalaissotilaitten pilkattua Jeesusta Herran ristiinnaulitsemisen prosessi alkaa. Nyt Jeesus käyttää omia vaatteitaan. Omin voiminensa ja omalla armollaan hän pelastaa meidät. Siitä huolimatta väsynyt ja uupunut Jeesus tarvitsee apua.

Ristin paino on valtaisa hänen ruoskaniskujen repimien hartioidensa päällä. Tiellä vastaan sattuu tulemaan Simon, joka on kotoisin Libyassa sijaitsevasta Kyreneen kaupungista. Hän on muukalainen Israelissa. On merkittävää, että ristin kantajaksi tulee ulkomaalainen. Universaalinen synti vaati universaalista parannusta.

Simonin nimi tarkoittaa kuuliaista, ja Kyrene perijää. Jeesuksen kuuliaisuus ansaitsee perijän tittelin. Osallistumalla hänen uhriinsa minäkin tulen perijäksi.

Simon auttaa Jeesusta kantamalla ristiä. Alussa todennäköisesti vastahakoisesti mutta vähitellen, kun hän alkaa ymmärtää ristin todellista merkitystä, hän tekee palveluksen vapaasti tahtoen.

Entäpä minä, olenko valmiina kantamaan Jeesuksen ristiä? Joka päivä saan kutsun Jeesukselta: haluatko kantaa ristiäni? Silloin tällöin se risti saattaa olla pieni ja joskus iso, mutta jos se risti on Jeesuksen risti, ei se kivusta huolimatta ole painava. Vain näin on mahdollista kuolla hänen kanssaan ja tämän vuoksi myös nousta kuolleista nauttimaan ikuisesta elämästä.

Golgata merkitsee pääkallonpaikkaa. Eikö ole mielenkiintoinen sattuma, että myös Aadamin hautapaikkaa nimitetään samalla ilmauksella? Tietenkään kyseessä ei ole täsmälleen sama paikka, mutta tässä yhtäläisyydessä on kätkettynä syvä ja tärkeä sanoma. Aadamin kiusauksen puu muuttuu Jeesuksen pelastuksen ristiksi. Siinä missä Aadam kuoli armon menettäneenä, meidän Pelastajamme antaa henkensä elämämme puolesta.

Risti sijaitsee Jerusalemin ulkopuolella eli maailman keskelle asetettuna. Jeesuksen kuolemasta kumpuava hedelmä tulee ja koskettaa kaikkia ihmisiä.

Sotilaat tarjoavat Jeesukselle juotavaksi viiniä, johon on sekoitettu sappea. Jeesus haluaa maistaa sapen katkeruutta, meidän syntiemme katkeruutta juomatta kuitenkaan sitä. Viinin täytyy olla puhdasta. Jeesuksen puhdas veri pesee ja puhdistaa meidän sapenkatkuisuutemme.

Viimeinen juutalaisten kuningas kuolee ristillä. Ensimmäinen maailman herrakuningas syntyy tuolla samalla ristillä.

isä Raimo Goyarrola

Kesätapahtuma Kouvolassa

Elokuun viimeisenä sunnuntaina oli Kouvolassa aurinkoista ja mukavan lämmintä heti aamusta alkaen. Pyhän Ursulan seurakuntalaisia valmistautui kirkkomatkalle. Ihmisiä tuli hyvissä ajoin tuoden päivän tapahtumia varten ruokia ja monenlaisia tarvikkeita. Lahdesta tulijat alkoivat laittaa voileipiä ja tarjoilupöytiä kuntoon.

Heti messun alussa meillä oli ilo saada käsiimme uusi laulukirja, jota jo kauan olimme odottaneet. Lauloimme joitakin jo tuttuja lauluja, joihin oli liitetty uusia säkeistöjä ja sanoja. Mieluisa yllätys koettiin, kun oli säestyskin tällä kertaa. Messupalvelijoitakin oli kolme.

Messuteksteissä oli puhe siitä, että ihminen elää valintojen edessä. Joosua sanoi israelilaisille, kuinka hän ja hänen perheensä tahtovat palvella Herraa. Kansa lupasi saman. Joosua varoitti voimakkaasti vieraitten jumalien palvonnasta. Evankeliumin kappaleessa kerrottiin, kuinka monet Jeesuksen seurassa kulkeneet loukkaantuivat Jeesuksen puhuessa elävästä leivästä ja vetäytyivät omille teilleen. Jeesus kysyi silloin oppilailtaan: "Tahdotteko tekin mennä pois?" Tähän Pietari vastasi: "Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat. Me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä".

Isä Stanislaw korosti saarnassa yhteyttä seurakuntaan ja eukaristian merkitystä. Hän toivoi, että me sanoisimme omalla kohdallamme kuten Pietari: Jeesus, Sinulla on ikuisen elämän sanat. Oli kaunis näky, kun perheet lapsineen polvistuivat eukaristisen rukouksen aikana. Pieni poika jäi vielä yksinään polvilleen, kun muut jo nousivat seisomaan. Messussa opitaan näin olemaan Pyhän yhteydessä.

Kouluun ja katekeesiin menevät lapset ja pienemmätkin saivat siunauksen. Keittiön toimeliaat ja taitavat naiset sekä avulias Martti kutsuivat yhteiselle aterialle ja kahville. Tarjottiin keittoja ja voileipiä. Hyvin maistui. Samoin makkaran grillaaja sai tilauksia ja vohvelit menivät kaupaksi. Moni seurakuntalainen otti tehtäviä huolehtiakseen tapahtuman aikana.

Helmut oli kumppaneineen laittanut puistoon leikkejä ja kilpailuja varten tarpeelliset varusteet. Oli vanhoja tuttuja, mutta myös uusia pelejä. Kilpailijoita riitti. Palkinnoiksi annettiin makeisia yms. Pienet arpajaisetkin järjestettiin. Yhdessäolo jatkui klo 15.30 asti. Yhteisvoimin saimme kaiken normaaliin tilaan niin sisällä kuin ulkona. Tästä kaikesta tuli hyvä mieli. Kiitos kaikille toimijoille ja auttajille.

Kun viimeisetkin seurakuntalaiset olivat lähdössä kotiinsa, totesimme, että meille oli taivaasta annettu hyvä juhlasää. Kiitimme, että monet rukoukset oli kuultu.

Anja Purhonen

På svenska

”Överlevnadskurs” för unga katoliker i Sverige

– några tankar av biskop Anders Arborelius OCD

Man säger ibland att en ung katolik i Sverige lever i två helt skilda världar: den kyrkliga och den vanliga. I Kyrkan är mycket helt annorlunda än ute i samhället, i skolan och bland kompisarna. Därför kan det vara jobbigt att hålla ihop livet. Det blir lätt lite schizofrent. En del tycker att det blir för jobbigt och lämnar Kyrkan bakom sig. Därför kan det behövas en liten överlevnadskurs... Som kristna är vi utsända för att sprida ett gott budskap till dem som fastnat i världens sätt att leva. Vi måste återupptäcka de första kristnas mod och initiativförmåga, deras entusiasm och offervilja. De var lika få som vi katoliker i Sverige, ändå lyckades de att få Romarriket att öppna sig för Kristus... Vi skall alltså försöka se hur man kan stå på två ben samtidigt: både vara djupt förankrad i Kyrkans liv och samtidigt se sig som delaktig i samhällets liv som man försöker påverka till det bättre. Det gäller alltså att hålla tungan rätt i mun. Först en grundregel: för att överleva som katolik i Sverige måste man vara beredd att dela med sig av sin tro i dialog med dem som står utanför. Tror vi verkligen på Jesus och hans Kyrka, ser det som grunden i vårt liv, då är det också vår stora glädje att få dela med oss av det mest värdefulla i tillvaron. Så börja med en samvetsfråga: tror jag verkligen att Gud har blivit människa i Jesus Kristus, som har grundat sin Kyrka för att frälsa alla människor och samla dem där och att jag är kallad att sprida detta glada budskap?...För dem som svarat ja på denna fråga, vill jag nu ge fem överlevnadsstrategier som kan vara till hjälp för alla som vill stärka sin katolska identitet och bli ett vittne, en äkta kompis för sina icke-troende vänner, som man älskar så mycket att man vill försöka dela med sig av det finaste och vackraste man har: sin tro på Jesus Kristus.

1. From och tuff

Vad innebär det då att vara from? Jo, att vi är så övertygade om att Gud älskar oss och vill leda oss genom livet, att vi vill besvara hans kärlek så mycket vi kan och leva hela vårt liv i gemenskap med honom och till hans ära. Gud blir huvudpersonen, den som ständigt lyser upp vårt liv och visar oss vägen genom livet. Vi lever inte längre för oss själva. I varje ögonblick får vi ta emot Guds kärleksfulla blick, som vilar på oss och som vi försöker besvara genom att låta oss älskas och ledas. Bönen, alltså vår relation med Gud som kommit till oss i Jesus, blir en ständig verklighet. Inte så att vi hela tiden ber böner. Det kan ingen göra och det behöver ingen göra. Men vårt hjärta klappar i samma takt som Jesu hjärta, skulle vi kunna säga. Vi är så djupt förenade med Jesus under hela dagen, att allt sker i gemenskap med honom... Vad är det då att vara tuff, cool, grym eller vad man just nu säger som låter lite häftigt? Ja, det skulle egentligen inte jag besvara utan ni som är unga nu. Men jag försöker ändå. Jag tror att det är någon som är så trygg i sig själv att han eller hon inte hela tiden måste tänka på hur andra uppfattar eller bedömer honom eller henne. Någon som vågar gå sin egen väg och vet att andra känner respekt, ja, beundran. Man är inte rädd och försagd utan vågar stå för det man tror på. Man vilar i sig själv och vågar sticka ut mot mängden... Den som är from kan mycket väl vara hur tuff som helst och då får hans fromhet också större genomslagskraft.

2. Ödmjuk och kaxig

Ofta är det faktiskt de ödmjuka människorna som man spontant gillar. De som inte alltid skryter och vill komma först. De som inte bara tänker på sig själva och egen framgång. De ställer upp för andra... En ödmjuk människa vet att hon är svag men ändå älskad av Gud. Därför känner hon sig solidarisk med andra som kämpar med sina egna svagheter och kan ge dem mod och uppmuntran. En ödmjuk människa är som Jungfru Maria. Hon vill tjäna och inte bli betjänad som Jesus själv säger. Samtidigt har hon integritet och vilar i sig själv. Hon behöver inte skryta eller tränga sig fram. Hon har sin glädje i Gud och behöver inte något annat. Hon vågar stå för sin tro även när det är obekvämt eller man inte blir populär... Vad är det då att vara kaxig? Är det bara att var uppkäftig och ta sig ton? Eller är det att vara så ärlig i sin övertygelse att man vågar hålla fast vid den även när alla tycks gå emot en? ... Är vi kaxiga bara för att få egen bekräftelse då leder det ingenstans. Men om vi i ödmjuk tro och kärlek till Jesus ställer upp för honom och hans Kyrka kaxigt och med stor frimodighet, då lyssnar man nog lite extra noga.

3. Kysk och sexig

Det vi först må betona är att kyskhet inte alltid är detsamma som total sexuell avhållsamhet. Också gifta människor är kallade att leva ett kyskt liv. Kyskhet är helt enkelt att bruka sexualiteten i enlighet med Guds bud. För de ogifta betyder det sexuell avhållsamhet medan det för de gifta betyder att leva ett sexuellt samliv i enlighet med Guds och Kyrkans bud. Kyskhet är alltså en inre hållning som får oss att se sexualiteten som Guds stora och underbara gåva, som vi måste hantera och leva med så som Gud vill att vi skall göra. Att vara kysk är att vara medveten om sin sexualitet, ja, att vara tacksam för den och glädja sig över den. Johannes Paulus II har lärt oss att det finns en kroppens teologi i oss. Samtidigt måste man veta hur varsamt man måste förhålla sig, speciellt i vår översexualiserade miljö. Vi får alltså inte vara rädda eller känna oss obekväma med att vi är sexuella varelser, som i mångt och mycket styrs av sexualiteten. Vi får vila i vår sexualitet. De som förenas genom äktenskapets sakrament får sedan genom sitt sexuella samliv förmedla Guds kärlek till varandra, en kärlek som bär frukt och blir till välsignelse. De andra får ge sin sexuella längtan som en underbar offergåva till Gud, antingen som en evig offergåva om man är kallad till ett liv i avhållsamhet eller som en tidsbunden gåva i väntan på att hitta den rätta personen att gifta sig med.... Vad menar man då med att vara sexig? Ordet kan användas på olika sätt som inte är så lyckade, men grundbetydelsen borde vara att det syftar på en människa som är så ett med sin sexualitet att det strålar ut en slags harmoni och skönhet som väcker beundran. Vi vet alla att detta lätt kan missbrukas och leda fel, men i grund och botten måste vi alla kunna glädja oss över att det finns vackra flickor och snygga killar. Gud har skapat allt gott och han har gett oss människor en skönhet som är sexuellt betingad, som alltså är sexig utan att vi för den skull är tvingade att se det som en frestelse eller något syndigt.... Vi får alltså inte vara rädda för att vi är sexiga. Att vara kysk innebär att man är medveten om att man själv och andra är sexiga och att man förhåller sig till detta faktum på ett klokt sätt. Man gläds åt sexualitetens gåva, men man hanterar den enligt Guds vilja. Att avstå från sex är inte lätt i en sexfixerad tid och miljö, men Guds nåd fattas oss inte och det är en stor glädje att kunna ge Gud denna offergåva. Om vi verkligen älskar honom är det också en nåd att vi kan bevisa honom vår kärlek på detta sätt, som kan kosta på och fordra mycket av oss.

På svenska

Chesterton sade att skillnaden mellan den gifte och ogifte mannen är att den ogifte avstår från tusen kvinnor medan den gifte avstår från niohundranittionio. Kyskheten tar inte ifrån oss vår sexualitet, tvärtom, vi blir ännu mer medvetna om den och gläder oss över den. Vi kan också glädja oss över att vi, hur sexiga vi än är, inte är determinerade att följa världens sätt att tänka och handla utan att vi är fria att leva i Jesu efterföljd och enligt evangeliet...

4. Personlig och gemenskaplig

I vår tid är vi, ibland utan att vi tänker på det, präglade av ett individualistiskt tänkande. I Stockholm lever de flesta i singelhushåll. Individen går före gemenskapen. Vi kan se många tecken på det. Samtidigt är vi som någon har sagt om oss svenskar också präglade av en statskollektivism. Staten vet bäst... Många svenskar, t.o.m. höga politiker, förstår inte att det finns en skillnad mellan stat och samhälle, mellan lag och rätt. Staten är något vi litar på och har vördnad för. Vi vill vara sådana som staten vill att vi skall vara, men samtidigt urbota individualister. Allt detta kan tyckas ganska oviktigt och inte ha någon betydelse för vårt liv som kristna. Men jag tror att denna märkliga kombination av individualism och kollektivism har bidragit mycket till att göra det svårt för många att förbli katoliker i Sverige. Utan att de riktigt har märkt det blir det präglade av denna ideologi... Det är helt riktigt att varje individ är viktig och har ett unikt värde. Men ordet individ kan lätt övertolkas. Man kan bli till någon som är helt isolerad och självtillräcklig. I den kristna människosynen talar vi hellre om person, samma ord som vi använder om de gudomliga personerna i Treenigheten. Där lever Fadern och Sonen och Anden i en evig kärleksgemenskap med varandra. Varje människa är alltifrån den första späda begynnelsen till det sista andetaget en unik person, skapad till Guds avbild, och har ett absolut skyddsvärde. Ingen har rätt att kränka vår värdighet eller ta ifrån oss vår frihet. Samtidigt är vi inte isolerade från andra personer utan vi blir först äkta personer i ordets fulla bemärkelse i gemenskap med andra personer. Vi är kallade att älska vår nästa lika mycket som oss själva. Att vara person betyder att stå i en levande kärleksrelation till andra.... Som kristna i Sverige har vi en stor uppgift att hjälpa våra icke-kristna vänner att försöka se denna skillnad mellan att vara person och individ. Det är viktigt att tänka efter hur begreppen person och gemenskap, som har sitt ursprung i Guds inre treeniga verklighet, kan berika vårt mänskliga liv...

5. Exkluderande och inkluderande

Som ung katolik i Sverige kan man känna sig både lite ovanlig, exklusiv, och exkluderad, utestängd från den stora massan. Det är viktigt att försöka finna sig i detta, ja, se att det kan var något positivt. Man är aldrig och kommer aldrig att vara riktigt som alla andra. Vi har som katoliker fått en speciell nåd och gåva som skiljer oss från mängden, men samtidigt känner vi oss just därför solidariska med alla andra. Denna känsla motsvarar faktiskt en trossanning. Den katolska Kyrkan ser sig som det fulla uttrycket för Jesu frälsande kärlek. Hon får förvalta Guds uppenbarade sanning på ett unikt sätt. Hon får tolka Bibeln och förmedla Guds nåd genom sakramenten. Men samtidigt som Kyrkan i den meningen kan sägas vara exklusiv, är hon också inklusiv, eftersom hon gläder sig över att känna igen det som är gott och sant hos dem som står utanför Kyrkans gemenskap... Vi får inte leva i ”splendid isolation” utan stå i ständig dialog med våra vänner som har en annan tro eller livsuppfattning. Vi är tacksamma för det som vi delar med dem, men vi låter oss inte påverkas och avlägsnas från vår katolska tro när de har andra uppfattningar. Därför behöver vi Andens kraft och mod för att våga stå för vår tro och vad den säger oss, speciellt när det inte motsvarar omgivningens uppfattningar. Tyvärr har man i vårt land inte alltid lätt att respektera andra uppfattningar och trosövertygelser. Det finns ett stort grupptryck att vara och tänka som alla andra, inte minst bland de unga. Försök alltid se hur man kan stå fast i sin tro, men samtidigt hitta vägar till dialog med andra människor.

+ Anders Arborelius OCD
Biskop av Stockholm

Vadstena 3.8.2012
Förkortningar av redaktionen

In English

Holy Father: ’Be opened’ sums up Christ’s mission

Pope Benedict XVI says that the public ministry of Jesus Christ is encapsulated in one “small but very important” Aramaic word: “Ephphatha.”

“’Ephphatha – be opened,’ sums up Christ’s entire mission,” said the Pope in his midday Angelus address Sept. 9.

“He became man so that man, made inwardly deaf and dumb by sin, would become able to hear the voice of God, the voice of love speaking to his heart, and learn to speak in the language of love, to communicate with God and with others,” the Pope explained.

Speaking to several thousand pilgrims gathered at his summer residence of Castel Gandolfo, Pope Benedict dwelt upon the Sunday reading from the Gospel of Mark in which Jesus cures a deaf man in the non-Jewish area known as the Decapolis, between the coast of Tyre and Sidon, and Galilee.

“Jesus took him aside, touched his ears and tongue, and then, looking up to the heavens, with a deep sigh said, ‘Ephphatha,’ which means, ‘Be opened.’ And immediately the man began to hear and speak fluently,” the Pope summarized.

The Pope observed that the “closure of man” and his “isolation” are not solely dependent on the sensory organs.

“There is an inner closing, which covers the deepest core of the person, what the Bible calls the ‘heart’,” said the Pope. “That is what Jesus came to ‘open’ to liberate, to enable us to fully live our relationship with God and with others.”

It is for this reason, he said, that the word and gesture of “Ephphatha” is included in the Rite of Baptism when the priest touches the mouth and ears of the newly baptized.

“Through Baptism, the human person begins, so to speak, to ‘breathe’ the Holy Spirit, whom Jesus had invoked from Father with that deep breath, to heal the deaf and dumb man.”

Pope Benedict drew his comments to a close by turning to the example of Mary, the mother of Jesus, who was always fully “open” to the will of her son given that “her heart is constantly listening to his Word.”

“May her maternal intercession help us to experience every day, in faith, the miracle of ‘Ephphatha,’ to live in communion with God and with others,” prayed the Pope.

KATT/VIS/CNA

Förstakommunionsundervisning på svenska hösten 2012 och våren 2013

De svenskspråkiga barn i Helsingforsförsamlingarna som är i åldern att gå till första kommunion år 2013 ska delta i undervisning som ordnas i S:t Henriks katedralförsamling i samband med de svenska mässorna. Lärare är Sara Torvalds.

Den 18 november, alltså den tredje söndagen i november, inleds undervisningen i S:t Henriks församlingssal kl. 11.30. Sara och eleverna deltar tillsammans i den svenska mässan kl. 12.30 och fortsätter därefter undervisningen till kl. 14.30.

De följande undervisningsgångerna är tredje söndagen i december, januari, mars och april (Obs! Ingen undervisning i februari, då är det sportlov!). Förstakommunionsmässan firas sannolikt tredje söndagen i maj.

Förstakommunionsundervisning kl. 11.30–14.30
18.11, 16.12, 20.1, 17.3 och 21.4
Informationen finns också på webben på
www.sarax.com/1kommunion!
Gå med i vår öppna grupp på Facebook!

Om ni har frågor går det bra att ta kontakt med Sara Torvalds (050-5424632 eller sara.torvalds@sarax.com eller www.facebook.com/sara.torvalds) eller rycka henne i armen i samband med en mässa.

In English

Pope Mourns Cardinal Martini

The Holy Father, Pope Benedict XVI has expressed his esteem for Cardinal Carlo Martini, sending a message to the funeral Mass for the 85-year-old cardinal, who died Friday, August 31st.

"'Your word is a lamp for my feet, a light for my path' (Ps 119: 105): the Psalmist's words can sum up the entire existence of this generous and faithful pastor of the Church," the Pope said.

The Holy Father referred to the Jesuit cardinal, who was the archbishop of Milan from 1979 till 2002, as a man of God "who not only studied the Bible, but loved it intensely, he made it the light of his life, so that everything was 'ad maiorem Dei gloriam,' for the greater glory of God."

It was this that enabled him to teach believers and truth-seekers "that the only word worthy of being listened to, accepted and followed is that of God, because it shows all the path of truth and love," the Pontiff continued. "He did so with a great openness of heart, never refusing to encounter and dialogue with anyone, responding concretely to the Apostle's invitation to 'always be ready to give an explanation to anyone who asks you for a reason for your hope' (1 Peter 3:15). He was, with a spirit of profound pastoral charity, according to his Episcopal motto, Pro veritate adversa diligere, attentive to all situations, especially the most difficult, lovingly close to those who were lost, the poor, the suffering."

"May the Lord, who guided Cardinal Carlo Maria Martini his whole life, receive this tireless servant of the Gospel and of the Church in the Heavenly Jerusalem," Benedict XVI concluded. "May my blessing comfort all those present and those who mourn his loss."

KATT/VIS/Zenit

Urkumusiikin juhlaa katedraalissa

Urkureita läheltä ja kaukaa

Konserttisarja joka kuukauden ensimmäisenä torstaina klo 18.00

Pyhän Henrikin katedraalissa, Pyhän Henrikin aukio 1, Kaivopuisto.

Vapaa pääsy, ohjelma 5 €.

4.10. Pilvi Listo
1.11. Marko Pitkäniemi

Vanhuspalvelulaki – suosituksista lakiin

Seniori-ilta 20.9. klo 18.00 Pyhän Henrikin srk-sali

Kiinnostaako sinua mihin 144 miljoonaa euroa käytetään? Ovatko kotiin vietävät palvelut sittenkin yksösasia? Tule mukaan kuulemaan.

Terveystieteiden tohtori ja sairaanhoitaja-diakonissa Seija Muurinen Terveyden ja hyvinvoinnin laitokselta (THL) tulee kertomaan vanhuspalvelulaista käytännön näkökulmasta. Seija Muurinen toimii THL:n Ikäihmisten palvelut-yksikössä. Hän vastaa kuntien tukemisesta ikäihmisten palvelujen kehittämisessä. Millaisia uusia palvelumalleja on kehitteillä?

Tervetuloa kuulemaan, osallistumaan ja ottamaan kantaa! Kahvitarjoilu.

Ilmoitukset

Päiväretretti

Pyhän Henrikin yhdistys ry järjestää Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa lauantaina 20.10.2012 klo 9.30-15.00 retretin, jonka pitää **kirkkoherra Marino Trevisini** aiheesta Uskon vuosi.

Retretistä tulee erillinen ilmoitus sekä katedraalin että seurakuntasalin ilmoitustauluille lähempänä ajankohtaa.

Nuorten aikuisten KETKO™ Helsingissä 2012-2013

Haluaisitko pohtia ekumeniaan ja kansainvälisyyteen liittyviä kysymyksiä? Jos mielenkiintosi heräsi ja olet nuori aikuinen, Ketko on kuin luotu sinua varten.

Ketko™ on Kansainvälisen ja ekumeenisen toiminnan koulutusohjelma. Ketkon järjestää Suomen Ekumeenisen Neuvoston nuorisojaosto (SENnj) yhdessä Koulutuskeskus Agricolan kanssa.

5.–7.10.2012 luterilaisuus ja anglikaanisuus
16.–18.11.2012 ortodoksisuus
1.–3.2.2013 vapaat suunnat
1.–3.3.2013 katolisuus

Kurssi on maksuton, mutta majoituksen ja ruokailut osallistujat hoitavat itse.

Tiedustelut SENnj:n ketkosihteereille.
Ilmoittautumisaika on 3.9.–23.9.2012.
Marja-Riitta Ojala, marja-riitta.ojala@helsinki.fi tai 0405662740
Laura Tiitu, laura.tiitu@helsinki.fi tai 0409125773

Lisätietoa Ketkosta ja ekumeniasta: www. nuortenekumenia.fi, www.ekumenia.fi ja
Facebookissa: Nuorten Ekumeniaa.

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Kaikille avoin retretti Turun Birgittalaisluostarissa pe 5.10.2012 klo 18 - su 7.10.2012 klo 14

retretin johtaa **isä Frans Voss SCJ**, aihe "Matkan evääksi" (Joh. 6 luku)
Järjestäjä: birgittalaisoblaatit

Retrettimaksu 90 €, ilmoittautuminen luostariin **p. 02 2501910** tai **birgitta.turku@kolumbus.fi**

Maallikkodominikaanit järjestävät

Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa
Ritarikatu 3, III kerr., Kruununhaka

Nyt on hyvä hetki tulla mukaan opiskelemaan katolista uskoa Katekismuksen avulla. Aloitamme juuri kirkon opetusta sakramenteista. Syyskuun kokoontuminen on lauantaina 22.9. klo 14-16. Sitä varten on hyvä lukea

Katekismuksesta alkaen sivulta 280, mutta kokoontumisessa käsittelemme sivuilla 304-320 olevan kokonaisuuden. Syksyn muut kerrat ovat la

20.10.,17.11. ja 8.12.

Jokaisessa kokoontumisessa on läsnä joku papeista. Ilmoittautumista ei tarvita. Oma Katekismus mukaan.

Tiedustelut: Katolinen tiedotuskeskus **p. 09-6129470. Tervetuloa!**

Maria-klubi

Maria-klubi kokoontuu joka kuukauden 1. keskiviikkona Pyhän Marian kirkolla klo 14.00-16.30. Syksyn 2012 kokoontumiset: 3.10., 7.11., 5.12.

Ensin on messu tai ruusukko klo 14 ja sen jälkeen tapaaminen srk-salissa kahvin ja keskustelun merkeissä. Tervetuloa kaikki, joille tämä ajankohta sopii.

Pyhän Henrikin Yhdistys ry.
Saint Henry's Society

Myymme:
Raamatut, krusifiksit, ruusukot, rukouskirjat, postikortit…

We are selling:
Bibles, crucifixes, rosaries, prayerbooks, postcards…

Myyntipöytä / Store
Joka kuukauden 2. & 4. sunnuntai klo 10 -13 seurakuntasalissa alkaen 16.9.2012.

Every month´s 2nd & 4th Sunday from 10 am to 1 pm at the Parish Hall starting on 16.9.2012.

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja tai perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages or family Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

14.9. pe pyhän ristin ylentäminen: 18.00 iltamessu
15.9. la 9.00 messu ja pyhiinvaellus Hattulaan, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
17.9. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
18.9. ti 14.00 seniorit: messu ja kokous, 16.30-19.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten
20.9. to 17.00 Caritas-ilta, 18.00 lectio divina
22.9. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
23.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
25.9. ti ei aamumessua pappienneuvoston vuoksi, 16.30–19.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 18.00 CSC: ruusukko ja messu
29.9. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
30.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu, 18.00 iltamessu
1.10. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
2.10. ti 15.00 talousneuvoston kokous
3.10. ke 17.00 Marian lauluja kirkossa
4.10. to 18.00 urkukonsertti
6.10. la 10.00-15.00 hiippakunnan pastoraalineuvosto, 10.30 harjoitus ja rippi vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
7.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ja vahvistuksen sakramentti, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
9.10. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu
11.10. to 13.00 lastentarhan syysmarkkinat, 18.00 elokuvakerho
13.10. la 11.00 Matthew Azzopardin diakoniksi vihkiminen, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu (saksalainen kuoro), 10.30-13.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
15.10. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
16.10. ti 19.00 katekeesi aikuisille
18.10. to 19.00 katekeesi aikuisille
20.10. la 9.30–15.00 retretti seurakuntalaisille (uskon vuosi), 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
21.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
23.10. ti 14.00 seniorit: messu ja kokous, 19.00 katekeesi aikuisille
25.10. to 19.00 katekeesi aikuisille
27.10. la 10.30–13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
28.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
29.10. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
30.10. ti 16.30–19.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 19.00 katekeesi aikuisille

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 16.9., 21.10. su 16.00. • Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 23.9., 28.10. su 16.00

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 9.30 tai 11.00 aamumessu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. ja 4. su lastenmessu, 3. su vietnami, 5. su saksa), 16.00 messu (2. su espanja, 3. su puola), 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus: ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti 13-16, ke 9-12 ja to 13-16.

Sat. 9.30 or 11.00 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. Swedish, 2nd ja 4th Sun. Family Mass, 3rd Sun. Vietnamese, 5th Sun. German), 16.00 Mass (2nd Sun. Spanish, 3rd Sun. Polish), 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. 13-16, Wed. 9-12 and Thurs. 13-16.

15.9. la 9.30 messu suomeksi, 10.00 messun lukijoiden tapaaminen seurakuntasalissa, 18.00 messu suomeksi
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
23.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.30 adoraatio, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
29.9. la 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
30.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu saksaksi/Messe auf Deutsch, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
7.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi (vahvistuksen sakramentti), 12.00 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hanko (Täktomin kappeli, Kappelitie 36): 6.10., 10.11., 8.12. la 16.00

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.30 Mass in English or Latin. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs., 18.30 Mass in Finnish. Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

15.9. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
18.9. ti 19.00 informaatiokurssi
21.9. pe 18.00 messu Porissa
22.9. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
23.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
29.9. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
30.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
2.10. ti 19.00 miestenpiiri
6.10. la 17.00 messu Naantalissa
7.10. su seurakuntamme nimikkojuhla: 10.30 päämessu, 18.30 messu latinaksi
9.10. ti 19.00 teologinen opintopiiri
13.10. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
16.10. ti 19.00 informaatiokurssi
19.10. pe 18.00 messu Porissa

DIASPORA
Ahvenanmaa: 29.9. la 10.00 • Eurajoki: 23.9., 14.10. su 15.00 • Naantali: 6.10. la 17.00 • Pori: 21.9., 19.10. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To adoraatio iltamessun jälkeen. Ti 19.00 neokatek. sanan liturgia ja la 19.00 neokatek. eukaristia (seurakuntasalissa). Rippitilaisuus ke puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Mon., Tues., wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Tues. and Thurs. 7.00 Mass in Finnish (in Sisters' chapel at Kalervonkatu 6). Thurs. Adoration after Evening Mass. Tues. and Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way (in the parish hall). Confessions on Wednesdays half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

14.9. pe pyhän ristin ylentäminen: 18.00 messu, messun jälkeen johdantokurssi
15.9. la 9.00 katekeesi Jyväskylässä, 12.15 perhemessu
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
20.9. to 14.00 seniorit
21.9. pe pyhä Matteus: 7.00 messu
22.9. la 9.45 katekeesi Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 15.00 messu Mikkelissä
23.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 Messu Kuopiossa
29.9. to pyhät arkkienkelit: 9.00 messu
30.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
1.10. ma pyhä Jeesus-lapsen Teresa: 18.00 messu
4.10. to pyhä Franciscus Assisilainen: 18.00 messu
7.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
12.10. pe 18.00 messu Kiteellä
13.10. la 9.45 katekeesi Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 13.10. la 11.00 • Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 9.9., 14.10. su 18.30 • Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 12.10. pe 18.00 • Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 23.9. su 17.00 • Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 22.9. la 15.00 • Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 22.9. la 11.00 • Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 8.9., 13.10. la 15.00

KATEKEESI
Jyväskylä: 15.9. la 9.00 • Joensuu: 13.10. la 9.45 • Savonlinna: 22.9. la 9.45

JOHDANTOKURSSI
Iltamessun jälkeen pe 14.9. (Kymmenen elämän sanaa: käskyt I), pe 19.10. (käskyt II)

TAMPERE

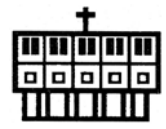

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

15.9. la 16.00-n.19.00 englanninkielinen retretti (isä Hugh Hanley, SCJ, aiheena hengellisen elämän kehitys maallikkoelämässä)
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
22.9. la 10.00 rippi ja harjoitus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.00! piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti nuorille
23.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.30 piispanmessu ja kirkkoon ottaminen, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
26.9. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.30 naistenilta
30.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.10. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
7.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
21.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw.

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.10. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.30 naistenilta
27.10. la 9.50 katekeesi, 12.00 lastenkerho, 14.00 perhemessu
28.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 7.10., 4.11., 2.12. su 15.00 • Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 9.9. su 16.00, 10.11. la 18.00!, 23.12. su 16.00 (Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 13.10., 8.12. la 18.00 • Kristiinankaupunki (uusi kirkko, Läntinen Pitkäkatu 20): 19.10., 16.11., 21.12. pe 18.00 • Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 13.10. la 13.00!, 10.11. la 13.00, 8.12. la 13.00, 26.12. ke 10.00! • Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): klo 12.00: la 15.9., su 30.9., la 6.10., su 14.10., la 20.10., su 28.10., la 3.11., su 11.11., la 17.11., su 25.11., su 9.12., su 16.12., ti 25.12., su 30.12. • Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 29.9., 27.10., 24.11. la 18.00, 15.12. la 19.00! • Vaasa (Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: la 8.9., su 30.9., la 6.10., su 14.10., la 20.10., su 28.10., la 3.11., su 11.11., la 17.11., su 25.11., su 2.12. piispanmessu, su 9.12., su 16.12., la 22.12., ti 25.12., su 30.12.

KOUVOLA

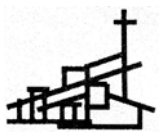

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd and 5th Sun.) or 18.00 (3rd and 4th Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

14.9. pe pyhän ristin ylentäminen 18.00 juhlamessu
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 18.00 messu
20.9. to 18.00 iltamessu
23.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 18.00 messu
27.9. to 18.00 iltamessu
29.9. la pyhät arkkienkelit: 18.00 juhlamessu
30.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 11.00 messu
4.10. to pyhä Franciscus: 18.00 iltamessu ja ruusukkorukous
5.10. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
7.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 11.00 messu
11.10. to 18.00 iltamessu ja ruusukkorukous
13.10. la 13.00 perhemessu
14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 11.00 messu

DIASPORA
Hamina (seurakuntalaisten kodeissa): 23.9. su 11.00, osoite: Lumikinpolku 10 • Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14D): 9.9., 14.10. su 16.00 • Lahti (ort. kirkko): 6.10. la 16.00 • Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 16.9., 21.10. su 12.00

KATEKEESI
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 6.10. la 14-16
Kouvola (seurakuntasali): 13.10. la 11-13 (messu klo 13.00)

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe@catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. Adoration after Mass. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
23.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
30.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
7.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 16.9. su 17.00 • Tornio (Lukiokatu 1): 7.10. su 17.00 • Raahe (Brahenkatu 2): 23.9. su 17.00 • Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 14.10. su 17.30

USKONNONOPETUS
ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena lauantaina klo 10.00

JOHDANTOKURSSI
28.9. pe 18.00 • 11.10. to 18.00

Toimistot

Katekeettinen keskus
Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@catholic.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Avoinna arkisin klo 10-16. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net.

Keskukset

Stella Maris
Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Studium Catholicum
Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi. Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18. Ekumeeninen aamurukous torstaisin klo 8.30. Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

Suomen Caritas
Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

Tapahtumia

Birgittalaisoblaatit
Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, nettisivut www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Vs. yhteyshenkilö Markku Vähätalo, vahatalo@iki.fi

Catholic Students' Club
Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry's Cathedral. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com.

Sept. 11, 25; Oct. 9, 23; Nov. 6, 20; Dec. 4, 18

Fransiskaanimaallikot OFS
Ordo Franciscanus Saecularis
Syksy 2012 - 64. toimintavuosi Suomessa

Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian srk-salissa, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Kokouksemme ovat avoimia kaikille uskoville. Kokouksen jälkeen on mahdollisuus osallistua iltamessuun klo 18.00.

Tiistai 18.9. aihe: Luontoretki Seurasaareen/ Elias Hämäläinen
Tiistai 16.10. aihe: Franciscus ja rahan maailma/Jarno Tarkoma

Ennakkotietoja:
15.9. Hattulan pyhiinvaellus, pyhän ristin ylentämisen juhla
28.-30.9. Kansainvälinen Taizé-tapahtuma Helsingissä

Gregorius-yhdistys
Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

Gregoriaaninen messu Pyhän Henrikin katedraalissa su 30.9.2012 klo 12.30.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)
Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-9668288, E-mail matti.andelin@welho.com.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.

Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.

Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Rakkauden lähetyssisaret
Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211. Adoration on Monday at 17:30.

Teresa ry:n syksyn 2012 ohjelma
Teresat kokoontuvat ohjelmassa ilmoitettuina aikoina tiistaisin messun jälkeen. Toivotamme tervetulleiksi mukaan kaikki nykyiset ja uudet Teresat ja teresaystävät.

Ti 11.9. Syyskauden aloitus "Kuulumisia Ugandasta": Leena Kangas ja Pertti Ylinen kertovat mielenkiin toisesta matkastaan
Ti 2.10. Messu (klo 18.00) Ja vierailu kar meliitta-luostarissa Myllyjärvellä
Ti 6.11. Esitelmäilta, aihe täsmentyy myö hemmin. Messussa muistetaan Teresa ry:n vainajia.
La 1.12. Joulumyyjäisten valmistelu Klo 10.00 – 14.00 Srk-salissa
Su 2.12. Joulutorimyyjäiset Klo 11.15 – 14.00 Srk-salissa
Ti 11.12. Joulujuhla

Kirjallisuuspiiri
kokoontuu jälleen Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. kerros klo 18 seuraavina maanantaipäivinä:
8.10. Eyvind Johnson: Hänen Armonsa aika
5.11. Elias Canetti: Marrakeshin ääniä
3.12. Jorge Amado: Ihmeiden markkinat

Kaikki kirjoista kiinnostuneet, tervetuloa!

Elokuvakerho
kokoontuu Pyhän Henrikin seurakuntasalissa klo 18 seuraavina torstai-iltoina:
11.10. Vittorio de Sica: Napolin ihme
15.11. Alfred Hitchcock: Minä tunnustan
13.12. David Lean: Oliver Twist

SENIORIT
Tiistaina 18. syyskuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14.00 ja sen jälkeen tapaaminen seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Academicum Catholicum
Ohjelma syyskaudella 2012
Verksamhetsplan för hösten 2012

HUOM!/OBS!

KOKOUSPAIKKAMME MUUTTUU. SYYSKAUDEN AJAN KOKOONNUMME PYHÄN MARIAN SEURAKUNNAN SEURAKUNTASALISSA KESKIVIIKKOISIN KLO 18.00.

MÖTESLOKALEN HAR ÄNDRATS. UNDER HÖSTPERIODEN SAMLAS VI I SANKTA MARIAS FÖRSAMLINGSSAL PÅ ONSDAGAR KL. 18.00.

Keskiviikkona 26.9. klo 17.30: AC:n jäsenet kutsutaan vuosikokoukseen, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Vuosikokouksen jälkeen n. klo 18.00 Juho Kyntäjä esittelee kääntämäänsä teosta Martyrologium Romanum – kirkon pyhien muisto. / Onsdagen 26.9. kl.17.30 sammankallas AC:s medlemmar till årsmöte. På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden..
Ca. kl. 18.00 talar Juho Kyntäjä om hans översättning av Martyrologium Romanum – minnet av kyrkans helgon, på finska.

Keskiviikkona 17.9. klo 18.00: Marjatta Jaanu-Schröder kertoo uudesta kirjastaan "Ruusuja Neitsyt Marialle" ja kirjan syntyprosessista./ Marjatta-Jaanu-Schröder talar om sin nya bok, på finska.

Keskiviikkona 21.11. klo 18.00: Vietämme messua, jossa muistamme AC:n vainajia. Messun jälkeen n. klo 18.30 on esitelmä, jonka aihe ilmoitetaan myöhemmin Fidesissä/Klo 18.00 mässa för ACs avlidna. Efter mässan, ca klo. 18.30, har vi ett föredrag, rubriken annonseras senare i Fides.

Jäsen/infomaksun, 10 euroa, voi maksaa 15.10.2012 mennessä AC:n tilille 200120-513060/ Betala medlems/infoavgiften, 10 euro, senast den 15.10.2012 på AC:s konto 200120-513060

Ajankohtaista

Hiippakuntajuhla Lohjalla 11.8.

Hiippakuntajuhlaa vietettiin kauniissa säässä Lohjalla 11.8. Messu oli Pyhän Laurin kirkossa ja lounas sekä iltapäivän ohjelma Kansan Raamattuseuran omistamassa Vivamon toimintakeskuksessa.

Ehkä jotkut aluksi oudoksuivat sitä, että kun monille rakas Stella Maris jouduttiin laittamaan myyntiin, vuoden 2012 hiippakuntajuhla järjestettiin juuri samalla paikkakunnalla. Tänä vuonna juhlaan osallistuneet olivat kuitenkin yleisesti tyytyväisiä juhlan järjestelyihin. Mukana oli ”ainakin yli 300” katolilaista, jos lasketaan sen mukaan, kuinka paljon hostioita tarvittiin messua varten.

Totta kai Stella Mariksen ulkona vietetyissä hiippakuntajuhlan messuissa oli aina oma erityinen tunnelmansa, varsinkin jos ei satanut. Mutta on pakko sanoa, että piispan johdolla keskiaikaisessa Pyhän Laurin kirkossa vietetty katolinen messu oli upea. Moni muistaa, että tuota kirkkoa on ennenkin saatu lainata katolista juhlamessua varten, Tuomo T. Vimparihan vihittiin siellä diakoniksi vuonna 1998.

Varsinkin messun musiikki ja kirkkomuusikoidemme taidot pääsivät paremmin oikeuksiinsa kirkossa, koska ulkona laulu ei välttämättä aina kuulu hyvin. Messussa urkurina toimi Marko Pitkäniemi, kanttorina ja psalmin laulajana Martti Savijoki, ja kuorolaisia oli useista seurakunnista.

Messun jälkeen pastori Horst Gripentrog esitteli lyhyesti Pyhän Laurin kirkkoa. Sen jälkeen piispa Teemu Sippo kertoi hiippakuntalaisille kaksi uutista. Hiippakunnan uusi laulukirja Cantemus saatiin vuosien työn jälkeen valmiiksi hiippakuntajuhlaan mennessä. Piispa kiitti erityisesti laulukirjan tekoon vuosien mittaan osallistuneita henkilöitä: Outi Kecskemétiä, Ann-Catrin Wulffia, Juhani Salakkaa, Matti Andelinia, isä Kazimierz Lewandowskia SCJ, Markus Mäkelää, Mari Järveä, Kaarina Kohoa, Marko Tervaporttia ja Katri Tenhusta. Ne heistä, jotka olivat päässeet mukaan hiippakuntajuhlaan, saivat piispalta Cantemuksen ensimmäiset kappaleet.

Toinen piispan kertoma uutinen koski Stella Maristа. On tehty päätös, että Stella Maris vedetään pois myynnistä ja lokakuussa 2012 alkavan piispantalon remontin ajaksi piispantalon ja hiippakunnan kuurian toimintoja siirtyy Stella Marikseen. Tämä väliaikaisratkaisu merkitsee myös hiippakunnalle lisäaikaa harkita uudelleen Stella Mariksen tulevaisuutta.

Iltapäiväksi siirryttiin Vivamoon, jossa ensiksi oli lounas. Iltapäivän Maria-hartautta varten kaunis Marian patsas oli koristeltu kukilla. Stelliksessä Maria-kulkue oli vaatimattomampi, koska matka kappelilta Marian patsaalle ei ole pitkä. Vivamossa kukilla koristeltu patsas voitiin kantaa pitkässä kulkueessa niittyjen ja metsän reunustamaa polkua ylös Vivamon kivikappelille eli pyhän Birgitan kappelille. Kulkueen aikana laulettiin Maria-lauluja ja rukoiltiin ruusukkoa ja kivikappelin pihalla vielä Loreton litania. Lopuksi piispa antoi siunauksen.

Kappelin pihalle oli järjestetty kahvitarjoilu, ja oli viimeinen tilaisuus tavata muista seurakunnista tulleita tuttuja ja ihailla maisemiakin. Saa nähdä, onko vuoden 2013 hiippakuntajuhla mahdollista viettää jälleen katolilaisten omassa paikassa, mutta vuoden 2012 juhla sujui luterilaisten vieraanakin oikein hyvin.

Katri Tenhunen

Hyväntekeväisyys

Caritas-kuulumisia

Tänä Syksynä Caritaksessa puhututtaa vanhusten oikeuden ja tuleva vanhuspalvelulaki. Pohdimme myös kehitysyhteistyökysymyksiä tyttöjen ja naisten oikeuksien näkökulmasta.

TERVETULOA JÄSENILTOIHIMME KUULEMAAN AJANKOHTAISISTA ASIOISTA!

Syyskuu

20.9. Terveyden ja hyvinvoinnin laitokselta Seija Muurinen tulee esitelmöimään tulevasta vanhuspalvelulaista. Paikka: Pyhän Henrikin srk-sali klo 18.00. Katso erillinen ilmoitus!

Lokakuu

25.10. Vuoden 2011 Pakolaisnainen, Saido Mohamed Ihmisoikeusliitosta kertoo tyttöjen ja naisten kanssa tehdystä työstä hankkeissa. Paikka: Pyhän Marian srk-sali klo 18.00.

Muistathan, että Caritas- kauppa on avannut taas ovensa kesätauon jälkeen!

+ + +

Caritaksen Sampotili: 800012-70154504, FI73 800012 701545 04. Keräyslupa 2020/2011/392; viitenumero/ref.nr:

2215 jäsenmaksu
2202 kannatustuki
2231 adventtiuhri
2257 paastokeräys
2312 prosenttiliike (kehitysyhteistyö)
2011 Bolivia hankekummi
2024 Moldova hankekummi
2105 Uganda hankekummi
2383 katastrofi
2325 muistamiset
2503 ostokset Caritas-kaupasta

Muistathan käyttää viitenumeroa! Viittellisen pankkisiirron kulu Caritakselle on 0,08 euroa ja ilman viitenumeroa 0,50 euroa.

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen on toimitettava viimeistään 1.10.2012 mieluiten sähköpostitse osoitteeseen info@catholic.fi.